

B. h. II, 371^a
h. 72, 8

X 1878943

II R
2918

MODERANTE TRIUNO
DISQUISITIONEM FORENSEM
EX JURE COMMUNI ET SAXONICO
DE

PRÆROGATIVA
AGNATORUM PRÆ
COGNATIS IN SUSCIPienda
TUTELA CURAVE QVOAD AL-
LODIUM ET FEUDUM,
INDULTU

MAGNIFICÆ FACULTATIS JURIDICÆ
SUB PRÆSIDIO

DN. LÜDERI MENCKENII,
PHIL. & J. U. D. SUPR. CUR. PROV. LIPS.
ASSESSORIS, UT ET MINORIS PRINCIP.
COLL. COLLEGIATI,

DN. PATRONI ATQVE PRÆCEPTO-
RIS SUI ÆTATEM DEVENERANDI,

H. L. Q. C.
Calendis Julii Anno M. DC. XCVII.
ventilabit
A. & R.

MICHAEL THOMASIUS,
LIPSIENSIS.

LIPSIÆ, LITERIS GOEZIANIS.

FLORENTISSIMÆ REIPUBLICÆ
LIPSIENSIS

MAGNIFICIS, NOBILISSIMIS, CON-
SULTISSIMIS, PRUDENTISSIMISQVE

DOMINIS
CONSULIBUS,
PRO-CONSULIBUS,
ÆDILIBUS,
ASSESSORIBUS,

PATRONIS AC PROMOTORIBUS

SUIS OPTIMIS MAXIMIS
TENUES HASCE STUDIORUM
PRIMITIAS

DEVOTA MENTE

ET
CUM VOTO

PROSPERRIMI REGIMINIS

humillime offert

MICHAEL THOMASIUS.

CONSPECTUS DISPUTATIONIS.

Introitum excipit Dispositio Thematis *Th. 1.* cui subjicitur Rubri Interpretatio, & quidem, quid denotetur per Prærogativam *th. 2.* Agnatos *th. 3.* Cognatos *th. 4.* per suscipiendam Tutelam vel Curam *th. 5.* per Allodium & Feudum *th. 6.* explicatur. Hinc ad Jus Justinianum fit transitus, idque est vel Vetus vel Novum, Vetus Agnatis Tutelam defert, Cognatosque ab ea excludit, sub Agnatis verò etiam comprehenduntur fratres adoptivi. *th. 7.* Defertur Tutela Agnatis (1) & volentibus & invitis, nisi ex justa causa se excusent. *th. 8.* (2) sive sint proximi sive posteriores Agnati in tutelam succedentes. *th. 9.* (3) sive sint singuli, sive plures in eodem gradu concurrentes. *th. 10.* (4) sive Agnati eidem cum pupillo sive diversæ jurisdictioni subjecti sint. *th. 11.* (5) quamvis Magistratus de facto alium det tutorem, modò legitimus pro excusato haberi nequeat. *th. 12.* (6) licet Parentes prohibuerint Agnatos esse tutores. *th. 13.* Agnatis (7) ultra decimum gradum sint constituti. *th. 14.* Vicissim non defertur Agnatis proximis Tutela quando (1) eam suscipere impediuntur, ut muti & surdi nec non minores, *th. 15.* vel prohibentur, ut Agnati Creditores aut Debitores pupillorum. *th. 16.* (2) jus agnationis, adeoque etiam facultatem suscipiendi tutelam hanc legitimam secundum Jus Civile vetus, licet emancipatione saltem, amiserunt. *th. 17.* Hactenus de Legitima Tutela Agnatorum, iisdem defertur Cura Legitima furiosorum & prodigorum. *th. 18.* non minorum, id quod secundum Jus Imperii nostri etiam hodie locum habere deducitur *th. 19.* Post Veteris Juris Justiniani commemorationem recensetur Jus Novum, quo sublata est Agnatorum Cognatorumque differentia in successione, tutela & cura. *th. 20.* A Jure Justiniano ad Jus Commune Feudale pervenitur, quo Agnatis etiam annumerantur emancipati. *th. 21.* & Cura Legitima in minoribus quoque locum habet. *th. 22.* Admittuntur autem ad Tutelam

tutela Curamque Agnati (1) non tantum Collaterales, sed etiam Ascendentes, & quidem ita, ut hi illos excludant. *th. 23.* (2) sic ut Agnati Domino Feudi præferantur, Cognati vero regulariter ne quidem in subsidium Tutelam hanc Curamve gerant. *th. 24.* (3) sive sint Agnati ex uno sive ex utroque latere Pupillo Minorive juncti. *th. 25.* (4) eo ordine ut proximiores Agnati excludant remotiores, plures verò in eodem gradu & jure succedendi existentes sint quodammodo pares, nisi in feudis primogenituræ locus sit. *th. 26.* (5) sive Agnati sint in propinquo sive remoto quovis gradu constituti, quia in feudum etiam succedunt in infinitum. *th. 27.* ea, quæ huic sententiæ obstant, resolvuntur *th. 28.* Quoties idem pupillus bona feudalia & allodialia possidet, diversisque personis spes succedendi in eadem competit, quid observandum sit explicatur *th. 29.* *A Jure Communi Feudali ad Jus Saxonicum transitur, eoque constituitur Regula: Agnati in suscipienda tutela cognatis sunt potiores, Cognati tamen, si defecerint Agnati, ad eam admittuntur. th. 30.* Inter plures vero Agnatos Senior præfertur tam in Allodio quàm Feudo, etiamsi sit emancipatus. *th. 31.* sed requiritur in Agnatis spes succedendi, iique ad tutelam compelli possunt in infinitum, modò Collaterales ratione feudorum etiam impetraverint simultaneam investituram. *th. 32.* Et quidem apud Saxones Agnati sunt Cognatis potiores, (1) licet Agnatus remotior tutelam subeat, eò quod proximior est imperfectæ ætatis. *th. 33.* interim non excludit frater germanus pupilli fratrem consanguineum, & præfertur ex iis senior, quodsi verò Tutela Cognatis deferatur, habenda est duplicis vinculi ratio. *th. 34.* (2) adeò ut Agnati aliique simultaneè investiti Dominum feudi etiam excludant. *th. 35.* *Cura furiosorum & prodigorum Legitima quoque Agnatis defertur, nec non minorum in feudo, non allodio. th. 36.* nihilominus Mater & Avia in tutela Curave Agnatis præfertur. *th. 37.*

L. B. S.

L. B. S.

aud exiguæ utilitatis & jucunditatis res est, in Studio Juris Theoriæ & Praxeos curam conjunxisse, siquidem illa prima cujusvis materiæ fundamenta conquirat, & quid Legislatores, Consuetudines Jctique veteres de eadem determinaverint responderintve, rimatur; hæc autem, quantum proficit intellexisse Jurium sancita, investigat forique usum cum placitis veterum confert, ut, quid hodie in dirimendis causarum fati ex diversitate Principiorum Romani Germanicique Juris fluat diversi, colligatur, expendatur, eruatur. Itaque in seligendo Themate, quod Publico Specimine absolverem, occupato mihi non peritura visa est opera, quam præsentis impenderem instituto, quod est Prærogativam Agnatorum præ Cognatis in subeunda Tutela Curave quoad Allodium Feudumque, rudi licet penicillo, delineare, quò sit expeditius in quibus Jura Communia, sive Justiniana sive Feudalia, cum Saxonis hac in parte conspirent, aut ab iis divortium faciant. Præcipuè verò in utilissima Feudalis Tutelæ materia excutienda non fore sollicitudinem hanc inanem certa mihi persvasit fiducia, quam peperit quotidianus hujus Legitimæ Tutelæ Curæque usus. Tuum erit L. B. eo affectu, quo ausus haud improbandos illorum, qui in Themidos studio pro virili desudant, prosequeris, me quoque, quamvis immerentem, complecti, animumque ad portum veritatis contendenti addere, quem cum sine Numinis auxilio attingere non liceat, à Te, DEUS OPTIME, opem imbecillitati meæ supplex expeto polliceorque.

Th. I.

Ad ipsam Tractationem Thematis præsentis perventurus eo mihi Ordine videor commodissime incessurus, ut (1) Rubri significatum

A 3

tum

tum exponam, (2) de Jure communi i. e. Civili Justiniano & Feudali agam, (3) ad Jus Saxonicum in specie transeam, præcipue explicando ea, quæ antea minus commode ex Jure Saxonico immisceri potuerunt, faxit DEUS feliciter!

Th. II.

Circa Rubrum igitur, quod loquitur de Prærogativa Agnatorum præ Cognatis in suscipienda Tutela vel Cura Legitima quoad Allodium & Feudum, *primum est indicandum, quid sub nomine Prærogativæ contineatur.* Scilicet jus quoddam singulare per prærogativam exprimitur. *a. l. 6. §. 4. l. f. §. 25. ff. de mun. & hon. Cic. Accusat. in Verr. act. 2. vi* cujus Agnati Cognatis potiore jure fruuntur, id quod vel ita contingit, ut Cognati simul ad tutelam Curamve legitimam vocentur, sed ab Agnatis, ob jura eorundem potiora, excludantur. *a. N. 118. c. 3. §. 1. vel eo modo ut Agnatis solis Tutela Curave deferatur, Cognatis non item.* Prius apud Saxones accidit, Agnatis Cognatos postponentes. *LandX, L. I. art. 23. (a)* Posterius Communi Juri Feudorum congruit, quod regulariter nullam Cognationis rationem habet, solosque Agnatos judicat Tutelæ Curave legitimæ capaces, *a. II. F. II. 31. 26. §. Titius filios. j. l. 1. ff. de legit. tut. §. un. I. de leg. Patron. tut. (b)*

(a) *CARPZOV. P. 2. C. II. D. II. n. 1. (b) ROSENTHAL. de feud. Cap. 6. Concl. 40. n. 10. j. Dn. Stryck. de Succ. ab intest. Diss. 3. cap. 2. th. 9.*

Th. III.

Agnatorum appellatio h. l. Cognatos per virilis sexus cognationem conjunctos exprimit. *§. 1. J. de leg. Agn. tut. l. 7. ff. de leg. tut. l. 4. §. 2. ff. de grad.* etiamsi Agnatio constituta sit per Agnationem civilem ut Adoptionem, *d. l. cum enim legitima tutela iis deferatur, qui ad legitimam hæreditatem admitti possunt, l. 1. ff. de leg. tut. adoptivos autem ad legitimam hæreditatem eorum, quibus Pater ipsorum fuit Agnatus, vocari constat, l. 2. §. 3. ff. de suis & legitim. her. sub Agnatorum nomine iidem continebuntur. a. l. 73. ff. de R. I. modo id ex Jure Feudali limites, quia illud adoptivos, etiam filios, à successione feudi, per consequens à Tutela, excludit. II. F. 26. §. adoptivus.* Præterea monendum est, quod, quamvis foeminini sexus persona, ut *Amita*, à censu Agnatorum haud eliminetur. *a. l. 2. §. 2. ff.*

§. 2. ff. unde legitimi. §. 1. I. d. legit. agnat. tut. (a) hic loci tamen de
solis masculis sermo sit, cum sequior lexus à virili munere tutelæ ex-
cludatur. l. 10. ff. de legit. tut. l. 73. ff. de R. I. j. l. f. ff. d. tut. q. (b) Pa-
riter, licet emancipatione agnatio & ipsum successionis commodum
intereat. l. 1. ff. unde legit. l. 11. ff. de suis & legit. her. adeoque etiam
legitima tutela secundum Jus Civile intercidat, §. 4. J. quib. mod.
tut. fin. l. 3. §. 9. l. 5. §. f. ff. de legitim. tut. nihilominus Jure Feudali &
Saxonico, tam successionis emolumentum quam tutelam legitimam
agnatorum emancipatis esse salvam, ambigendum non est, siquidem
hæc Jura Familiam & Agnationem in lato sensu capiunt, quo fami-
lia dicitur omnium Agnatorum, qui ex eadem domo & gente pro-
gnati sunt. a. l. 195. §. 2. ff. de V. S. II. F. 11. 26. §. Titius filios. Land R. l. 1.
a. 23. (c)

(a) CUIAC. ad Jul. Paul. recept. sentent. l. 4. t. 8. pr. (b) Conf. BAL-
DUS l. 5. Conf. 473. n. 3. Cravetta Conf. 180. n. 1, (c) ZOBEL.
Diff. Jur. Civ. & Sax. diff. 12. n. 2.

Th. IV.

Cognati denotant in lato sensu eos, qui commune nascendi ini-
tium habent, sive naturale sive legale. a. l. 10. §. 1. ff. de grad. l. 4. §. 2.
ff. eod. l. 1. §. 4. ff. unde Cognati. In sensu autem stricto Cognatos, qui per
fœminini sexus personas nobis junguntur Agnatisque opponuntur.
§. 1. I. de legitim. Agn. tut. l. 10. §. 2. ff. de grad. (a) atque hic significa-
tus Cognatorum specialis est presentis instituti.

(a) HUBER. Digress. Justin. Part. 2. lib. 1. c. 22.

Th. V.

Per suscipiendam Tutelam Legitimam vel Curam significatur fa-
cultas & necessitas gerendi Tutelam Curamve, quæ à lege Agnato
proximo defertur. l. 1. l. 5. l. 3. ff. de legit. tut. §. 3. J. de Curat. ubi Tu-
tela principaliter ad impuberum tuitionem §. 1. I. de tut. l. 14. ff. de
testam. tut. Cura vero ad bonorum administrationem, præcipue fu-
rioforum & prodigorum, pertinet. §. 3. I. de Curat. l. 5. C. de Curat.
furiof. l. 13. l. 1. ff. eod. j. l. 12. §. 2. ff. de tutor. & curat. dat. ab his. (a)
7. th. XXII.

(a) HUBER. digress. Justin. P. 1. l. 3. c. 18.

Th. VI.

Sub Allodii vocabulo hoc loco indicatur patrimonium quod sine
fidei-

fidelitatis vinculo possidetur, feudoque opponitur. *II. F. 26. §. 1. 17. 48. 51. §. 4. j. I. f. 25.* Erb- und eigenthümliches Guth. Hunc significatum declarat Jus Sax. LandR. *l. 1. a. 5. verb.* Mit welchem Guth der Mann erstirbt/das heist alles Erbe/es sey denn Lehen/(a) Allodial - Guth appellatur *Cap. Leop. art. 27.* Quamvis autem illud à nemine recognoscatur ratione liberioris, quàm quæ in feudis vasallo indulgetur, *II. Feud. 55. 39.* dispositionis & administrationis, non tamen incognitum est Allodia Superioritati Dominorum Territorii subesse Magistratumque Jurisdictioni subjacere, ac proinde verba, commemorantia recognitionem ab alio in allodio deficere, ita sunt temperanda, ut gradum libertatis saltem expriment, licentiam vero circumscriptam administrandi & disponendi, (b) ut & prædia emphyteuticaria, quibus tribui solet nomen der Erblehn = Güther/ non excludant. Verum Feudi vocabulum ipsam rem feudalem designat *I. F. 4.* ein Lehen = Guth/ sive illud sit proprium sive improprium, modò non gaudeant Agnati Cognatique in feudo improprio pari jure succedendi, & Tutelam vel Curam amplectendi. (c)

(a) *CUIJAC. l. 8. obs. 14. j. SCHILT. ad π. Ex. 16. th. 56.* (b) *STRUV. S. 7. F. c. 11. a. 11. n. 1.* (c) *ROSENTH. de Feud. c. 12. concl. 10. n. 29.*

Th. VII.

Explicata Rubricæ significatione ad Jus Commune accedo, & cum sub eo tam Jus Justinianicum quàm Feudale comprehendatur, Justinianicum primo loco consideratum eo. Hoc autem vel Vetus est, ex *LL. XII. Tabb. natum*, studiosè Agnatos Cognatosque discernens. *l. 1. ff. de legit. tut. vel Navum* Agnatos Cognatosque exæquans. *Nov. 118. c. 5.* Interim Veteris Juris dispositionem eò exactius perpendisse expedit, quò frequentius hodie argumenta ex eodem Tutelæ Agnatorum Feudali Saxonicaque applicantur, quamvis Legitimæ etiam Tutelæ hodie Confirmatio Magistratus accedat. *R. I. de anno 1577. t. 32. §. 2.* (a) Scilicet *Legitima Tutela Lege XII. Tabb. Agnatis delata est*, ea providentia: ut qui sperarent successionem, iidem tuerentur bona, ne dilapidarentur. *l. 1. ff. de legit. tut.* seu, quemadmodum loquitur *§. un. I. de leg. Patr. tut.* ut, ubi successionis est emolumentum, ibi etiam tutelæ onus esset, Agnatis igitur imponebatur tutela, quoniam illis quoque tributa erat à lege intestati successio. *l. 2. pr. §. 2. ff. de*

ff. de suis & legit. her. Quamvis autem *l. 1. ff. de legitim. tut.* Agnatis Consanguineos jungat, & jus sanguinis ad cognatos & foeminas quoque pertineat. *a. l. 23. ff. de adopt. l. 1. l. 3. C. de legit. her.* non tamen laxior interpretatio vocabuli Consanguineorum *d. l.* convenit, quam quæ in legitima successione ab intestato, tanquam fonte hujus Tutelæ, usurpatur, ubi fratres sororesque ex eodem Patre nati natæque sub hoc nomine exprimuntur. *§. 1. 3. I. de legit. Agn. Success. l. 1. §. 9. 10. l. 2. ff. de suis & legitim. her.* (b) licet per fictionem adoptionis tales sint *d. l. §. f.* Ex his Consanguineis verò Sorores manifesta Tutelæ natura & ratio arcet. *§. un. I. de leg. Patr. tut.* expressa, & per Consanguineos Cognatos in specie, Agnatis oppositos, haudquaquam significari *§. 1. I. de leg. agn. success.* inculcat. Minus obstaculum parit *l. 73. ff. d. R. I.* quæ argumentum hoc à spe successione desumptum invertit, dum ait: quò Tutela redit, eò hæreditas pervenit, siquidem salva res est, sive asseras *ὕσεργλογίαν* quandam commissam esse, quam expresserunt Græci per verba: *ὄπ8 κληρονομία, ἐκεὶ καὶ ἐπιεργπῆ,* (c) sive indicatum putes Tutelæ incommodum sentientes commodo hæreditario dignos censerunt, qui incommodo subjiciuntur, commodi etiam participes reddantur. *fac. l. 13. §. 1. ff. Commod.* Cæterum *Adoptivos Fratres à Tutela haud excludi d. l. 1.* satis convenire videtur, ob generalitatem regulæ in eadem constitutæ, Tutela defertur illi, qui ad legitimam hæreditatem vocari potest, ad legitimam hereditatem verò vocatus est frater adoptivus *l. 1. §. f. ff. de suis & leg. hered.* adeoque ipse ad Tutelam inhabilis haud est judicandus. (d) Quam opinionem scrupulus ex *l. 51. §. f. ff. de leg. 2.* objectus non convellit, ubi adoptando quis consequi nequit, ut liberos habere censeatur. Nam in deferenda hæreditate legitima adoptivus consanguinitatis jure gaudet cum his, qui sunt in familia, *d. l. 1. §. f.* atque ita fictio veritatem imitatur. *a. l. 1. ff. de Adopt.* proinde Adoptivus quoque Tutelam legitimam suscipere tenetur. *§. un. I. de leg. Patr. tut.* Verùm allegata *l. 51.* de eo casu tractat, quo is, cui tertia pars relicta est in tempus liberorum, adoptando tertiam partem nancisci cupit, quod eidem nequaquam permittitur; cum in fraudem voluntatis testatoris illorumque, quibus tertia hæc pars, deficientibus legatarii liberis, debetur, adoptio suscipiatur. *a. l. 127. ff. de Leg. 1. §. 3. I. de legat. a. l. 55. 109. ff. de Cond. & Demonst.*

B

(a) CAR-

(a) CARPZOV. *de Jur. Fœm. sing. Dec. 2. Pos. 1. n. 13.* (b) GOTHOFR.
ad l. 1. ff. de leg. tut. m. (c) WISSEMB. ad Tit. de R. I. Disp.
11. in d. l. 73. n. 1. (d) Conf. VAL. FORSTER. de Success.
l. 5. c. 6. n. 12. j. DION. GOTHOFRED. ad l. 1. ff. legit. tut.
lit. n. Th. VIII.

Cum Agnatis imponi Legitimam Tutelam ea cum prerogativa,
ut excludantur Cognati l. 6. C. de leg. tut. traditum sit, ad istius Re-
gulæ Ampliationes perveniendum. Itaque Ampliatio I. est, quod Agna-
ti non tantum volentes, verum etiam inviti, Cognatis præferantur
& humeros oneri Tutelæ submittere cogantur: atque hoc apparet ex
natura præsentis muneris publici; quandoquidem illud necessario obi-
mus lege sic imperante. l. 214. ff. de V. S. l. 1. ff. de administr. tut. pr. l.
de excus. Tut. vel Curat. quippe quod lex XII. Tabb. defert imme-
diate. l. 5. ff. de legitim. tut. de rectare igitur hi tutores legitimi offi-
cium nequeunt, nisi ex justa causa sese excusent. a. Nov. 118. c. 5.
verb. hoc autem. l. 4. C. de legit. tut. l. 3. §. 8. ff. cod. l. 30. §. 2. l. 2. §. 5.
l. 20. ff. de excus. l. 9. C. qui dar. Tut. vel Cur. Quamvis verò
Cujacius (a) malit abdicacionem admittere in legitimis Tutoribus,
quam excusationem, aut hanc ad tempus susceptam tantum ferre.
a. l. 10. §. 7. ff. de excusat. cum legitimi ipso jure fiant tutores. l. 5. ff.
d. leg. tut. attamen, in supra citatis textibus toties adhibitum excu-
sationis vocabulum, ab omni nota & imputatione eximet cum le-
ge loqui haud dubitantes. Dativos Tutores excusari largitur §. 16. l.
de excusat. at interposito decreto, quo injungitur tutela, eos quo-
que ipso jure tutores esse antequam excusentur ex l. 31. ff. d. excu-
sat. constat; unde onus delatum ipso jure excusationem haud
excludet, nam munus Tutelæ, qui se excusat, declinatum it, nulla-
que hac in parte intercedit diversitas, utrum illud ipso jure, an facto
hominis intercedente, imponatur. Quodsi autem hereditatis spem
adimere excusationem tibi persuadeas, non saltem leges supra com-
memoratae contrarium evincunt, sed etiam incertam successione
cum certo onere conferentes facile deprehendent nimium fore ri-
gorem, si, omni excusatione neglecta, Agnati difficultatibus defen-
sionis & administrationis immergantur, quibus eos levare æquitas &
ipsa pupillorum salus sæpe desiderat. Fateor tamen iniquitatis haud
illico arguendum esse Magistratum, qui difficilior est in admitten-

(b) CARPZOV

B

dis

dis Agnatorum, quàm extraneorum, excusationibus, cum hi nihil ad se pertinentibus pupillis, sæpe gravi eum incommodo suo, præficiantur, citra omnem lucri emolumentive fiduciam. (d) Atque hanc excusandi licentiam legitimis tutoribus observantia quoque vindicat, & *Const. El. Sax. in Erörterung der Landes-Gebrechen d. Anno 1609. gr. 8. verb. Wofern auch zum achten die Blutsverwandten / welche sich des commodi successioneis zu getrösten / zur Administration tüchtig / und keine solche Excusationes, so die Rechte fürgnungsam achten / fürzuschützen / sollten dieselben die Vormundschaft auf sich zunehmen angehalten / und andere extraneæ personæ darmit nicht beschweret werden.*

(a) *CULJAC. in not. ad Ulpian. tit. 12. verb. qui. Id. ad l. 13. ff. de excusat.* (b) *BACHOV. ad Trentl. Vol. 2. D. 8. th. 3. lit. f. verb. non prohibentur. VINN. ad §. 16. I. de Excus. tut. n. 4. MYNSING. ad eundem lit. e.*

Th. IX.

(d) *Non tantum proximi Agnati suscipientes Tutelam secundum Jus Vetus Cognatos, excludunt, sed etiam II. qui proximis Agnatis remotiores sunt, quoties isti in tutelam succedunt, Veluti cum contingit ex Agnatis eum, cui delata est Tutela, mori vel capite minui. l. 3. §. 9. ff. de legitim. tut. id quod de maxima, media minimaq; capitis deminutione intelligendum est, quoniam postrema quoque Legitimam Tutelam extinguit. d. l. §. 4. I. quib. mod. tut. fin. j. l. 8. ff. de publ. in rem act. Nec ratio Juris hodie aliud de arrogato Tutore asseri jubet, quando ipse veteri Familiae eximitur, aliiq; inseritur. a. l. 27. C. de Testam. (a) Nudæ Emancipationi verò apud Saxones idem effectus tribui nequit, eò, quod illi Agnationem ex Familiae identitate metiuntur, & num omnes ejusdem patriæ potestati subsunt, nec ne, solícite haud curant. a. LR. l. 1. a. 23. ceu in thesi 3. indicatum est.*

(a) *SCHOEPF. ad d. t. de cap. min. §. 4. j. DN. KULPIS de adopt. & emancipat. Princ. th. 16. §. 1.*

Th. X.

Gaudent autem Agnati hac Prærogativa Jure Veteri, quod Tutelam Legitimam suscipiunt, sed Cognati non item, sive III. Agnatos species singulos, sive plures in eodem gradu concurrentes, hi enim, quemadmodum pari successioneis jure ita etiam tutelæ fruuntur. §. f. I. de cap. de

min. l. 1. §. 4. ff. de suis & legit. hered. Nihilominus sic temperatus est concursus iste Agnatorum in eodem Gradu constitutorum, ut non saltem Jure Digestorum quoque uni Tutela decerni potuerit, quò solus administraret, veluti cum contingit aliquos esse absentes. *l. 5. §. 2. ff. de legitim. tut.* verum etiam Agnatis Cognatisque exæquatis in *Nov. 118. c. 5.* cautum sit, ut, si plures, eundem cognationis gradum habentes, ad Tutelam vocarentur, iisdem communiter convenientibus apud judicem, cui hujus partis sollicitudo est, unus aut plures, quot ad gubernationem substantiæ sufficiunt, ex iis eligerentur, illisque denunciaretur per eum vel ipsos minoris res gubernandas esse, Tutelæ periculo omnibus imminente, qui ad Tutelam vocati sunt, (a) quod *apud Saxones*, relicta hodieque Agnatis præ Cognatis prærogativa & Seniore ex pluribus Agnatis tantum admissio, aliter obtinere. *a. Land N. l. 1. a. 23.* infra plenius deducere animus est. Cæterum quoties ex pluribus Agnatis, aut Jure Novo Cognatis, certi eliguntur, & confirmantur tutores, periculum Tutelæ reliquis non imminere, *secundum Jus Hodiernum* defendit Brunnemannus. (b)

(a) *CHRISTIN. Vol. 3. Dec. 147. n. 9. HUBER. in prælect. ad π. t. de leg. tut. poss. 4.* (b) *BRUNNEM. ad l. 1. C. de leg. tut. num. 6.*

Th. XI.

Agnatorum, sæpe commemoratum, *Jus Tutelam Legitimam subeundi Cognatosque excludendi secundum Juris Veteris tenorem obtinet IV. etiamsi Agnatus alii, quam cui Pupillus subjicitur, Jurisdictioni subsit.* Licet enim extra territorium imperanti impune non pareatur. *l. f. ff. de jurisdic. & Tutor Domicilium, ubi nominatus, non habens, à Magistratu loci illius dari prohibeatur. l. 5. C. qui dar. tut. vel Curat. poss.* lex tamen, quæ de Dativo Tutore loquitur, non statim ad Legitimum Tutorem transferenda est, quippe qui ab ipsa lege fit nec dari censetur. *l. 5. ff. de legit. tut.* ac proinde Agnatus potius autoritate legis quàm Magistratus ejus Domicilii, quod Pupillus habet, Tutela onerari creditur. (a) Sed quia Agnati alieno subjecti foro haud rarò id agunt, ut, patrimonio Pupillorum sensim ad suum domicilii forum translato, simul Jurisdictioni Magistratus pupillorum se, quoad Tutelam quoque, subducant, rationumque redditionis exactionem difficiliorem reddant, ea translatio nonnullis

lis

lis in locis non nisi cautione præstita permitti solet. (b) Id quod dispositum *Jure Sax. Elect. in Res Grav. de Anno 1609. gr. 7.* hisce verbis notatu dignis: Nun sind wir zwar denen legitimis Tutoribus die im Rechten ihnen aufgetragene Administration entziehen zu lassen nicht gemeinet / damit aber gleichwohl auch denen Pupillis oder ihren Erben / so ihnen ab intestato succediren möchten / hierunter gerathen werden möchte / soll in Zukunft wider des Magistratus Willen / dem Vormunde / so in einem andern Orte sein Domicilium hat / ohne gnugsame Caution nicht allein nichts abgefolget / sondern er auch in loco Administrationis iederzeit seiner Verwaltung halber Rede und Antwort zu geben verpflichtet seyn.

(a) BRUNN. ad l. 5. ff. de legit. tut. RICHT. Decis. 12. n. 10. seqq.

(b) Id. d. l. n. 12.

Th. XII.

Potior Agnatorum in Tutela suscipienda conditio, quam cognatorum, locum invenit V. quamvis de facto Dativus Tutor Constitutus sit. Nam tutorem habenti tutor dari nequit. §. 5. I. de Curat. Pupillus verò, qui Agnatum habet ad Tutelam idoneum. a. l. 10. §. 1. ff. de legit. tut. Tutorem habere putatur, quippe cum ipsa lex Agnatum Tutorem fecerit, l. 5. ff. de legit. tut. itaque illi pupillo tutor alius dari nequit l. 9. C. qui dari tut. a. l. 27. ff. de testam. tut. l. 10. ff. de tut. & Curat. dat. Quodsi autem probabili excusatione Agnatus munitus sit, & tacitè expresseve in factam Tutoris Dativi Constitutionem consenserit, aliud sentiendum puto, ita ut hic sit instar renunciantis illi agnationis juri. a. l. 29. C. de Pact. & in perpetuum excusati. d. l. 9. a. l. 12. ff. de excusat. Quin enim Agnatus excusatus instar deficientis, qui dativo tutori locum aperiat, habendus sit ambigendum non est, siquidem cum effectu plenissimo delata non est Tutela excusatione ab eadem liberato. a. l. 3. §. 8. ff. de legitim. tut. d. l. 9. j. l. 112. ff. de R. I. (a) Licet verò multa fieri prohibeantur, quæ, si facta fuerint, obtineant roboris firmitatem. c. 16. X. de regular. & transeunt. ad relig. non tamen illud ad præsentem casum, quo datio tutoris existente legitimo Tutore vitio nullitatis laborat, trahendum est, id quod luculenter expressit l. 9. C. qui dar. tut. quippe quæ Patruo legitimo pupilli Tutore constituto nulloque Privilegio excusato, si quis alius datus fuerit pupillis Tutor, eundem ex memorata datione haud

teneri docet, Administrationisq; necessitatem ad legitimum Tutorem
pertinere ostendit. Si idem ad Agnatum, qui consentiens citra
errorem ex justa causa præteritus est, applicandum esse duxeris, tam
rationes supra recensitæ repugnabunt, quàm judicatum apud *Rich-*
terum c. l. obstabit. Pro contraria autem sententia nihil facit *l. 10. ff.*
de tut. & cur. dat. quandoquidem ea casum respicit, quo per erro-
rem petitus est Tutor Tutorem habenti, & absente Tutore, Tutor quasi
non habenti datus, quam dationem nullius esse momenti, quia in
petitione Tutoris erratum, evincit. *d. l. 10. j. d. l. 9. l. 15. ff. de jurisd.*
hic loci autem de consentiente Agnato & à Magistratu ex justa causa
excusato præteritove agitur. Quod si igitur Agnatus nulla probabili
causa apparente, ex qua excusetur, aut, tanquam minus idoneus, præ-
tereatur, ob merum consensum ipsius, aut susceptam ab eo detrectatio-
nem illegitimam tutelæ, oneratus non sit, aliusq; à Magistratu datus
Tutor, non video, quomodo sustineri possit datio, siquidem Juri Pu-
blico privati renunciatio non præjudicat. *a. l. 38. ff. de pact.* ex falsa
causa excusatus pro non liberato à Tutela habetur. *l. un. C. si tut. vel*
curat. fals. excus. alleg. & Judicis factum Juri derogare nequit. *l. 1. §. 1.*
ff. de fer. l. 9. C. qui dar. tut. j. l. 155. de R. I. (c)

(a) BARTHOL. *l. 1. Conf. 145. n. 4.* RICHT. *dec. 12. n. 12. ubi præ-*
jud. BACHOV. *v. 2. d. 9. th. 1. l. c. verb. quo casu.* (b) BAR-

THOL. *l. c.* (c) SCHRAD. *de feud. part. 10. sect. 19. n. 75.*
seqq.

Th. XIII.
Debetur Agnatis Jure Veteri Tutela Cognatique ab ea excludun-
tur, si vel maxime VI. Parentes prohibuerint Agnatos esse Tutores. E-
quidem potissimum esse Patris in definiendo Tutore arbitrium volue-
re jura, quæ Tutelam legitimam cessare jusserunt, quamdiu testamen-
taria speratur. *l. 11. ff. de testam. tut. j. l. 40. ff. de adm. & peric. tut.*
ea verò dispositio adeò extendenda non est, ut quælibet meraq; pro-
hibitio paterna, Tutores legitimos, testamentariis Tutoribus deficien-
tibus vocatos, arceat à tutela intuitu commodi successionis delata. *l. 1.*
ff. de leg. tut. nam Jura quæ sita nemini auferenda sunt citra actum à Ju-
re probatum. *l. 62. ff. de pact. a. l. 11. ff. de R. I.* & Pater personæ de-
nominatione, tanquam judicio certo, Liberis de Tutela prospicere de-
bet. *§. 27. l. de leg. cujus vice sola ejus prohibitio esse nequit. a. l. 8. §.*

ff. de transact. Huic fundamento accedit argumentum à Materna Tutela petitum, quam non voluntate nuda Patris, sed illius electione, scil. Tutelæ personam certam definiente, sicuti permittit *N. 118. c. 5.*
 (a) Quamvis verò Agnatorum affectum materno cedere amori largiar, Agnatis tamen arbitrio legis, non hominis, delata Tutela solo arbitrato Patris impediri nequit. *a. N. 22. c. 33.* Adversus quam sententiam scrupulus, haud mediocriter urgens, enascitur ex *l. 27. §. 2. ff. de tut. vel Curat. dat.* quippe quæ haud obscure eidem contradicere primo intuitu videtur, dum ait, eum qui à Parentibus prohibitus est Tutor esse, & creari non debere, & si creatus est, nec recusaverit, prohibendum, quo minus Tutor fiat. Interim, non de legitima sed dativa Tutela legem istam loqui, colligitur partim ex vocabulo Creationis dativæ, non legitimæ, Tutelæ omninò conveniente. *a. l. 28. §. 2. C. de adm. tut. & Curat.* legitimus enim tutor à lege fit, non creatur. *l. 5. ff. de legit. tut.* partim ex vocabulo Parentum utriusque Sexus Parentem complectente, *l. 51. ff. de V. S.* unde addita in d. l. verba: *manente epitimia* interpretationem recipiunt ex *l. un. C. si contr. mat. volunt. tut. dat. fit.* ubi salva existimatione tutor, contra ultimam voluntatem matris datus, à Tutela abire dicitur, modò de fraude convictus non sit. (b) Nec deest ratio diversitatis inter Legitimum & Dativum Tutorem intercedens, cum enim à Parente prohibetur Tutelam suscipere Tutor legitimus, jus Tutelæ à lege delatum eidem extorquetur, verum, quando certa persona arcetur à Tutela arbitrio Magistratus imponenda, electionis objectum saltem quodammodo restringitur, ne fiat contra voluntatem Parentis, qui non temere, sed arduis motus causis, à Tutela quenquam exclusisse præsumitur. *a. l. 10. ff. de confirmand. tut.*

(a) Conf. *CARPZOV. de Jur. Fœm. sing. Dec. 2. pos. 1. n. 20. seq. HEIG. Part. 2. q. 13. n. 24. RITTERSH. ad N. P. 8. c. 9. n. 14. DISS. BACHOV. V. 2. D. 8. th. 3. l. 4. (b) v. CUSAC. ad d. l. un.*

Th. XIV.

Agnati denique ad Tutelam legitimam vocantur, Cognatosque secundum Jus Vetus excludunt, licet VII. ultra Decimum Gradum constituti sint. Magna quidem Doctorum concio hanc Tutelam ad successionis terminum, quem decimum Gradum haud egredi putat, restringit

stringit. *a. §. f. l. de success. cognator.* (a) attamen rectius mihi sentire videntur, qui tam Tutelam quam Successionem Agnatorum in infinitum producendam esse contendunt: (b) Leges enim XII. Tabb. detulerunt legitimam Tutelam iis, qui ad legitimam Hereditatem admitti possunt, *l. 1. ff. de legit. tut.* Si igitur evicero, & Jure Civili veteri & nova eam Successionem ultra decimum Gradum in infinitum porrigi, prono inde fluet alveo Tutelam quoque Agnatis citra Gradus, intra quem sistatur, determinationem deferri. Hujus opinionis causam quasi egisse videtur Ulpianus in *l. 2. §. 1. ff. de suis & legit. hered.* qui Agnatos dixit virilis sexus Cognatos ab eodem ortos, & post suos Consanguineosque, proximum esse Consanguinei Filium &c. ac deinde ceteros, si qui sunt hinc orti, in infinitum. Quod si de nominis interpretatione, non tribuenda Successione, Jctum egisse putes, materia substrata repugnat, & generalitas Legis XII. Tabb. si quis intestatus moritur, cui suus Heres non erit, proximus Agnatus familiam habeto. Atque hoc, quod Ulpianus *d. l.* indicatum ivit verbis in infinitum, non una vice Justinianus Imperator per Gradum longissimum explicavit. *§. 1. l. de servil. cognat. §. 3. l. de legit. Agnat. success.* Idem corroborant Theodosius & Valentinianus Imperatores in *l. un. C. unde vir & uxor.* Maritum & Uxorem ab intestato ad Successionem vocantes, quoties deficit omnis Parentum Liberorumve s. Propinquorum legitima vel naturalis Successio. Quibus tandem accedit rotunda & generalis Dispositio *Nov. 118. c. 3. §. 1.* omnibus à latere Cognatis Successionem largiens secundum uniuscujusque gradus prerogativam. Ex tot igitur textibus colligitur solida *§. f. l. de legitim. cognat. success.* resolutio: quando enim illic admitti quis dicitur Agnationis Jure ad Hereditatem, etsi decimo Gradu sit, non definitur terminari in hoc Gradu Successionem, sed is exprimitur casus, qui infrequenter accidit, eò quod, cum ad Gradum tam remotum perventum est, facile solet deficere vel ipsa Agnatio, imprimis Jure veteri ob emancipationum frequentiam, vel Agnationis Probatio. Quo telo simul conficitur inanis eorum metus, qui successionem ex Edicto unde Vir & Uxor omni propemodum utilitate, sententia, quam defendendo, admittam, carituram esse censent, cum enim privati minimam haud rarò consignandi stemmatis sui curam gerant, agnatio frequenter, at illius probatio frequentissime deficit. Ut taceam pactis dotalibus

libus Statutisque specialibus Conjugum Successionem ita plerumque determinari, ut Subsidio hoc Prætorio non æque ac olim sit opus.

(a) BARTHOL. ad Auth. in Successione. C. de legit. hered. num. 3. GAIL. l. 2. O. 150. n. 1. HILLIG. ad Donell. l. 9. c. 4. l. 9. CO-
LER. dec. 53. n. 1. CARPZ. p. 3. C. 18. def. ult. SCHRAD. de
Feud. part. 10. sect. 19. n. 44. (b) Conf. TREUTL. Vol. 2. Diss.
8. th. 3. L. b. j. VALENT. FORSTER. de success. L. 3. c. 10. n. 1.
seqq. DN. STRYCK. de success. ab intest. Diss. 3. c. 1. §. 29. Diff.
4. c. 1. §. 4. GÜDELIN. de Jure Nov. L. 2. c. 15. verb. sciendum.
STRUUV. Synt. J. C. Exercit. 38. th. 36. ANT. PERETZ ad C.
r. de legitim. hered. n. 10.

Th. XV.

Nunc ad Limitationes Regula, qua Agnatos proximos Jure Vete-
ri ad Tutelam vocat, excluditque Cognatos, perveniendum est, ex qui-
bus Prima est, modò Agnati ad Tutelam suscipiendam idonei sint, i. e.
nec impediti nec prohibiti. Hinc mutos & surdos nec legitimos Tu-
tores esse posse, Hermogenianus in l. 10. §. 1. ff. de legitim. tut. do-
cuit, idemque de minore sentiendum, cum ipse ad Legitimam Tute-
lam non vocetur, quia incivile est eum, qui alieno auxilio in rebus
suis egere noscitur, & ab alio regitur, alterius tutelam suscipere. §. 13.
I. de Excus. Tut. l. f. C. de legitim. tut. Inhabilitas igitur minoris ef-
ficat, ut ad Agnatum, qui habilis est, tutelæ munus transeat. a. l. 10. ff.
de tut. leg. aut, Agnatis deficientibus, dativo Tutori sit locus, cujus, si-
ve Legitimi sive Dativi Tutoris, Tutela perpetua est, i. e. minore hoc
majore facto non expirat. a. dd. ll. (a) Olim enim Minori Agnato de-
ferebatur Tutela, & quamdiu ipse intra minorennitatis annos con-
stitutus erat, interim dabatur Curator, qui vicariam quasi admini-
strationem subiret, donec impedimentum ætatis in minore cessaret.
l. 10. §. 7. ff. de excus. Quoniam verò alieno, minoris scilicet, onere
alius, videlicet Curator datus, prægravabatur, idemque minor Tu-
tor erat & sub Cura ipse hærebat, Justinianus haud ferendum id es-
se duxit, minoresque à necessitate se excusandi, (v. g. ob morbum
fonticum perpetuumque. a. l. 12. ff. de excusat. similemve causam) ab-
solvit, iis ad Tutelam accedere prohibitis. d. l. f. j. §. 13. I. de excus.
tut. (b) Atque sic non saltem satisfit Vinnio, erroris gravissimi
Tribonianum accusanti ad d. §. 13. (c) sed etiam apparet, quid de Di-
C stinctione

distinctione inter minorenitatem Tutoris legitimi ante pupilli majorrennitatem finiendam, quo casu minorem admittunt ad Tutelam, vel non, ubi eum à Tutela suscipienda removent. *a. l. 10. §. 7. ff. de excusat.* existimandum sit. (d) Siquidem Jus Novissimum Justiniani, minores simpliciter à Tutela legitima arcens, eandem distinctionem ignorat. *d. l. f. sine lege autem loqui & distingvere erubescimus. a. N. 18. c. 1. l. 8. ff. de publ. in rem act.*

(a) *BRUNN. ad l. f. C. de leg. tut. n. 3.* (b) *HUBER. Digress. Justin. l. 3. c. 24.* (c) *VINN. ad d. §. verb. minores.* (d) *SCHNEIDVV. ad §. un. l. de fiduc. tut. n. 6.*

Th. XVI.

Ob Legis Prohibitionem à Tutela arcentur Agnati, qui sunt Pupillorum Creditores aut Debitores. Admittebantur quidem illi ad Tutelam jure Veteri, *ceu ex l. 8. C. qui dar. tut. vel cur. poss. & l. 7. C. de Excus. tut. & cur.* constat, ita ut ne quidem à debito creditore excusatio petita attenderetur. *d. l. 7.* Posteaquam verò Jure Novellarum creditori huic debitorive ad Tutelam accessio denegata est, vel si à legibus vocaretur. *N. 72. c. 1. j. p. refat. it. N. 94. p. ref. Dec. Elect. 34.* ut evitarentur insidiæ substantiæ pupillari noxiæ, nec qui datus esset Tutor hostis inveniretur pupilli. *d. N. c. 3.* agnationis jus validam satis opinionem haud parit ad justum detrimenti metum excutiendum, maximè cum in Matre & Avia materna saltem constituta exceptio Regulam prohibitivam in casu non excepto confirmet. *N. 94. c. 1. j. a. l. 12. §. 43. ff. de instruct. l. instrum. leg.* (a)

(a) *Conf. FINCKELTH. obs. 25. n. 12. seq. RITTERSH. ad Nov. Part. 8. c. 3. n. 9. 10. 11.*

Th. XVII.

Secundam Limitationem suppeditat Agnati Emancipatio, postquam ad Tutelam legitimam non admittitur. l. 2. C. de legitim. Tut. Cum enim emancipatus secundum Jura Civilia Agnatione exciderit, imò istam, quam suscepit tanquam Agnatus, Tutelam perdat. *§. 4. J. quib. mod. Tut. fin.* multò magis eundem ab initio ab hac Tutela arceri par est. Nec obstat, quod fratrem emancipatum, cui lex salvum esse voluit successione commodum, eadem sub prætextu Capitis diminutionis noluit ab onere Tutelæ relevari, quandoquidem Tutela tunc, quasi minime Patris potestate per jus emancipationis relaxato,

laxato, imponitur. *l. 4. C. de legit. Tut. j. §. un. I. de fiduc. Tut.* adeoque fictio Juris quoad Tutelam ipsum pro non emancipato habet, quandoquidem olim etiam Anastasiana Emancipatio ea cum restrictione impetrari potuit, ut legitima jura per emancipationem haud extinguerentur, ac proinde hereditatum Tutelarumque jura intacta servarentur. *l. 11. C. de leg. hered.* Nihilominus ab ista limitatione secundum *Nov. 118. c. 5.* recedi, quoties Agnatus simul Cognatus est proximus, ex iis, quæ infra commemorabuntur *Th. XX.* patefcet.

Th. XVIII.

Quæ hætenus dicta sunt de Legitima Agnatorum Tutela applicari queunt ad Curam ipsorum quoties id fieri jubet rationis paritas, (a) Verùm notabilis in eo intercedit diversitas, quod *non eque late pateat Agnatorum Cura legitima atque Tutela.* Cùm enim minores testamentum similemve ultimam Voluntatem condere, atque sic hereditates aliis, quam Agnatis, relinquere possint. *l. 4. C. qui testam. fac. poss.* nimis onerosum foret ad eos legitimæ Tutelæ onus necessarium devolvi. *a. l. 1. ff. de legit. Tut.* Unde Justinianus non minores sed furiosos & prodigos in Curatione Agnatorum esse ex *Lege XII. Tabb. docet. §. 3. l. de Curat.* notissimum enim est utrosque testamentifactione destitui, adeoque probabilem hanc spem successionis ad Agnatos derivare onus Curationis. *a. d. l. 1.* (b) Et hoc quidem de Furiosis satis certum est ex verbis *LL. XII. Tabb.* (c) si furiosus existat, Agnatorum Gentiliumque in eo pecuniaque ejus potestas esto. De prodigis idem asserendum juxta *d. §. 3.* cum iis *Lege XII. Tabb.* bonorum suorum administratione interdici testetur *Ulpianus l. 1. ff. de Curat. furios.* qui enim neque tempus neque finem expensarum habent, sed bona sua dilacerando & dissipando profundunt, his Curator dandus est. *d. l. si quidem,* quod ad bona ipsorum attinet, furiosum faciunt exitum. *l. 12. §. 2. de Tut. & Curat.* His igitur bonis interdicebatur declaratoria Judicis sententia, cujus formulam sequentem à Præatore adhibitam recenset *Julius Paulus recept. sent. l. 3. t. 4.* Quando tua Bona Paterna Avitaque nequitia tua disperdis liberosque tuos ad egestatem perducis, ob eam rem tibi ea re commercioque interdico. (d) Cum enim quæstio, an quis sit prodigus, facti sit, dum circumstantiæ concurrentes efficiunt, quod in uno liberalitatis & virtutis exemplum.

continet, in alio prodigalitati notam haud effugiat, sententia, quæ prodigalitatem declaret, opus est, ex quo fit, ut ipsa qualitas prodigi haud rarò explicetur per eum, cui bonis interdictum est, atque decreto subsecuto demum pro civiliter prodigo quis habeatur. *a. l. 40. ff. de R. I. l. 10. l. 15. l. 16. §. 1. ff. de Curat. furios. l. 18. ff. ff. qui testam. fac. poss. l. 1. ff. de Curat. furios. l. 27. ff. de minoribus.* (e)

(a) *SCHRAD. de Feud. Part. 10. Sect. 19. n. 148.* (b) *HUBER. Digress. Justin. l. 3. c. 18.* (c) *CICERO l. 2. de Inventione.* (d) *CULJAC. ad Paul. c. 1.* (e) *ANTH. FABER. in C. l. 5. t. 38. d. un. n. 5. seq. CARPZOV. P. 3. C. 6. d. 10. HUBER. in Praelect. ad Inst. t. de Curat. pos. §. SCHNEIDVV. ad §. 3. I. de Curat. n. 8.*

Th. XIX.

Hic loci non incommode *queritur: Num Jure Imperii nostri Agnatis Cura Legitima Minorum deferatur?* Ubi rationem ambigendi præbet, quòd (1) hodiè minoribus non saltem volentibus, sed invitis etiam, Curator constituitur, atque hinc Cura minoribus æque ac Tutela pupillis necessariò & regulariter consulitur, *Ord. Pol. Imp. d. A. 1577. tit. 32. §. 1.* non tum demum, quando minor se imparem negotiis administrandis esse deprehendit. *j. l. 3. C. de in integr. restit. min.* (2) Curæ officium cum ipsa Tutela ita coheret, ut rarissimè eveniat alium Tutoris aliumque Curatoris munus subire, (a) & (3) generalibus utitur verbis *Ord. Pol. Imp. d. t. 32. §. 1.* quæ sub vocabulo *Vormundschaft* Curam comprehendere, & tandem dativæ Curæ locum tunc relinquere videtur, quando Legitimus omninò deest, per verba: *Daß denen Unmündtgen Vormünder und Vorsteher gegeben werden sollen/ daferne ihre angebohrne Freunde und Verwandten sich der Vormundschaft aus rechtmäßigen Ursachen nicht unterziehen wolten/ oder darzu untüchtig und ungeschickt wären.* Quo minus autem Agnatos quoque ad Legitimam minorum Curam, ob probabilem Successionis fiduciam subeundam, teneri putem, impedit Testamenti, quam in superioribus adduxi, faciendi licentia ipsis salva, & deficiens novi Juris, quod contrarium legitimè introduxerit, dispositio, proinde Legitimam Curam sine Lege statuere, & in abrogationem haud probatam consentire, periculosum esse duco. *a. l. 27. C. de Testam. N. 18. c. 5.* (b) Neque movent me allegatæ rationes, quippe quibus satisfieri potest, si ad primum fundamentum regeras, diversa esse minorem ex necessitate, non suo arbitratu, Curatorem.

100

recipere, & Agnatos Curatores minorum ex necessitate Juris fieri, illud in recensito textu disponitur, sed non hoc, quandoquidem certiore Agnatis succedendi spe Jure Novo haud tributa, quam quæ olim obtinuit, legitimæ quoque Curæ ratio vacillat. *a. l. 1. ff. de leg. tut. §. 3. J. de Curat.* Secundi vis Argumenti in Tutela cum Cura moribus coherente consistebat. Verum hoc posito, sed non concessio, Regula, quæ Legitimam esse Pupillorum Tutelam, non minorum Curam, tradit, haud tolleretur, sed ita limitaretur, nisi Agnatus, posteaquam Tutelam Legitimam gessit, Curam eidem necessario coherentem, quoque suscipere cogatur. At ne hoc quidem præsuppositum, quod necessarius sit Tutorii & Curatorii muneris nexus, juxta mores Germaniæ, largior, cum non pauci Dd. volente tutore continuari Curam, non ipso invito, evincant. *a. §. 18. I. de Excus. Tut. j. l. 5. §. 5. ff. de admin. Tut. l. 27. C. Testam.* (c) eaque sententia, ne administrantes diuturnitate muneris nimis defatigentur, æqua est. *a. l. 20. C. de neg. gest.* (d) id quod agnoscere quoque videtur Dn. Schilterus, (e) qui duritiem contrariæ opinionis emolliendam esse credit per extensionem causarum excusationis & earundem faciliorem admissionem. Itaque, nisi specialem doceas locorum quorundam contrariam consuetudinem aut legem, hodieque eum, qui Tutor fuit, à Cura se validè excusare, plerumque tamen ab iisdem personis Tutelam & Curam administrari, puto, ita ut non opus sit novo confirmationis decreto ad Curam continuandam. *a. d. R. I. d. A. 1577. tit. 32. §. 1. 2. J. l. 5. §. 5. ff. de Admin. Tut.* Tertia Ratio, à vocabulo Vormundschaft/ Tutelæ & Curæ conveniente, petita erat; sed ipse textus haud obscure *c. l.* distingvit, quia necessariam constitutionem Curatoris proprio vocabulo Vorsteher indicat, posteaque, cum de legitima Tutela tractat, verbum Vormundschaft adhibet, quod omnino commodè ad solam Tutelam applicatur, ipsa materia substrata istud desiderante. *a. l. 67. ff. de R. I.* nisi æquali jure semper vocem Vormund/ de Tutela impuberum loquentem, ad Curam esse trahendam, non sine absurditate, statuere velis, siquidem vocabuli generalitas respectum ad speciem ex materia, de qua agitur, judicandam haudquaquam excludit. *a. l. 1. ff. de R. C.* & Jure Novo haud desit penitus Tutelæ Curæque differentia. (g)

(a) COLER. Dec. 6. n. 16. (b) CARPZOV. L. 4. Resp. 61. n. 7. seqq.

(c) PHILIPP. II. Pract. Inst. l. 1. Eccl. 92. CARPZOV. P. 2.

*C. ii. def. 10. GAIL. L. 2. O. 96. n. 6. (d) v. Judicium DN.
STRAUCHII apud SCHILT. Exercit. ad π. 37. th. 81. (e)
SCHILT. cit. l. §. 82. (f) v. Id. th. 79. j. RICHT. Dec. 13. n. f.
(g) HOPP. ad §. 2. J. de Curat. in Ufu hodierno.*

Th. XX.

Hæc de Jure Veteri, cujus ingens est in materia Tutelarum Curarumque feudalium utilitas. (a) Nunc ad Jus Novum convertor, quod in Nov. 118. c. 4. 5. traditum est. Isto autem magna contigit Juris Veteris mutatio, non enim tantum fundamentum Tutelæ & Curæ legitimæ Conversum, Successio scil. sed etiam dependens, ab eâ legitimæ Tutelæ Curæve delatio, nempe in N. 118. c. 4. constitutum, ut in omnibus successionebus Agnatorum Cognatorumque differentia vacaret, omnesque secundum proprium Cognationis gradum, ad Cognatorum successionem ab intestato venirent; in d. N. c. 5. verò cautum est ut unusquisque, secundum gradum & ordinem quo ad hæreditatem vocatur, aut solus aut cum aliis (j. dicta th. X.) etiam functionem Tutelæ susciperet, nulla in hac parte differentia introducenda de Agnatorum & Cognatorum jure, sed omnibus similiter ad Tutelam vocandis, quique ex masculorum quique ex foeminarum prole descendunt minori conjuncti, dummodo sint masculi & perfectæ ætatis & nulla lege prohibeantur Tutelam suscipere, neque excusatione sibimet competente utantur. Conf. Ord. Pol. Francof. d. A. 1577. t. 32. §. 1. Da ihre angebohrne Freunde und Verwandten sich der Vormundschaft aus rechtmäßigen Ursachen nicht unterziehen wolten/oder darzu untüglich und ungeschickt wären. Ea dispositione Novellæ sicuti Successio insignem mutationem passa est, ita desinit, per consequentiam liquidò indicatam, Agnatorum jus excludendi Cognatos à Tutela Curave legitima, (a) adeoque Agnati post emancipationem æque sunt atque ante illam ad hanc Tutelam aut Curam idonei a. d. N. c. 4. j. th. 3. & cum Cognatus Proximior. e. g. Avunculus, adest Patruum filium, tanquam remotiorem Agnatum, in ordine successionis & in legitima Tutela aut Cura suscipienda, excludit. (b) Pari ratione Patri, qui emancipationem filii impuberis fecit, tanquam Cognato proximo, legitima ejus Tutela defertur, idemque de Avo Paterno, sive Nepotem suum impuberem emancipaverit, sive eum apud nos, instituta peculiari œconomia, nunquam in sua

sua potestate habuerit, obtinet, propter Jus Cognationis, quod Avum maternum juxta successionis seriem, ex eodem fundamento, ad Tutelam vocat. *d. N. c. 5. (c)*

(a) *SCHRAD. de Feud. Part. 10. Sect. 19. n. 147. MENOCH. d. A.*

l. 2. l. 2. Cent. 1. cas. 150. n. 35. (b) GOTHOF. ad Schneidvv.

I. de leg. Agnat. Tut. n. 11. lit. c. j. RITTERSH. ad Nov. Part.

8. c. 1. n. 10. BRUNN. ad l. 1. C. de legitim. tut. n. 3. FUCHS.

Concl. Pract. lit. T. Concl. 411. n. 31. seq. (c) v. HOPP. ad §.

un. I. de legit. Parent. Tut. in usu hod. MEV. P. 3. Dec. 262.

Th. XXI.

De Jure Communi Justiniano hæc sufficiant, jam Tractationis Ordo ad Jus Commune Feudale deducit. Jure Feudali autem Agnatos dici, qui ex eadem domo & gente proditi sunt, nec emancipatione jus Agnationis extingvi, *th. 3. commemoratum est, cujus sententia ratio nunc inquirenda venit.* Scilicet Feuda Vasallis regulariter pro se & pro iis, qui per masculos ab ipsis descendunt, conceduntur. *II. F. 31.* Familiaque splendori atque utilitati inserviunt. *fac. II. F. 11.* Cum igitur in latiore atque communiore significato Familia dicatur omnium Agnatorum, etsi singuli singulas familias habeant. *l. 195. §. 2. ff. d. V. S. (a)* contra jure proprio familia denotet plures personas, quæ sunt sub unius Patrisfamilias potestate aut natura aut jure subjectæ. *d. §. 2.* communior & naturalis illa familiae significatio potius, quam propria & civilis, assumenda erit, præcipuè cum Germanorum usus communem significatum vocis familiae recepisse videatur. *a. Land N. l. 1. a. 23. (b)* & aliàs quoque Jus Feudale non tam ad fictiones Juris Civilis, quam sanguinis & Agnationis naturalis virtutem, respiciat. Unde Adoptivos, tanquam Agnatos, ad successionem in Feudis haud admittit. *II. F. 26. §. Adoptivos,* licet hi satis certo successionis jure ab intestato, secundum Jus Civile, fruantur. *§. 2. I. de Adopt. l. 1. §. f. ff. de suis & leg. her.* accedit, quod ipsum Jus Civile emancipatos recte fideicommissum familiae relictum petere decrevit, ad eoque latiorrem hunc sensum probavit in *l. 69. §. f. ff. de leg. 2.* Quam sententiam non evertit argumentum deductum ex *II. F. 1.* ubi Legisperitus, sicubi casus emerferit, qui consuetudine Feudi non sit.

com

comprehensus, uti iubetur lege scripta. Nam, quia latior strictiorque familiae significatio Juri Civili convenit, rectè uti creditur lege scripta, qui latum famulosumque familiae sensum, Feudorum indoli optimè convenientem, eligit, eumque stricto familiae significatui præfert. *a. l. 67. ff. d. R. I.*

(a) *GOEDD. ad l. 195. §. 2. ff. de V. S. n. 6.* (b) *j. SCHILT. ad π. Ex. II. th. 5.*

Th. XXII.

Quamvis autem secundum Jus Justinianicum latius multò pateat Tutela, quàm Cura Legitima, *a. §. 3. f. de Curat. v. th. 18.* quominus tamen idem hodiè in Feudis obtineat, impedit & Curæ minorum necessitas. *a. Ord. Pol. Imp. de A. 1577. tit. 32. §. 1.* & manifesta diversitatis ratio, nempe prohibita de Feudo testandi licentia. Cum igitur nulla ordinatio defuncti in Feudo maneat, vel valeat. *I. f. 8.* certa hæc spes emolumentum Successionis certum quoque injungit Curæ onus. *a. l. 1. ff. de legit. tut. j. l. 10. ff. de R. J.* (a) accedit, quod non amplius in arbitrio minorum sit, an Curatorem accipere velint, nec ne, ut olim. *§. 2. f. de Curat. l. 3. C. de in integr. restit. min.* adeoque nulla causæ cognitio exigatur, qua determinetur, num ipsi Curatorum auxilio regendi sint. *d. Ord. Pol. §. 1. j. §. 4. f. de Curat.* Scilicet ad Curæ Legitimæ Constitutionem duo requiri videntur, (1) tale administrationis impedimentum ex quo, nullo vel saltem merè declaratorio præcedente decreto, constet Curatoris operam esse penitus necessariam. *a. §. 3. f. de Curat.* (2) Certa emolumentum Successionis spes ex deficiente Testamentifactione fluens. *a. d. §.* quæ requisita separanda non sunt, sed conjungenda, siquidem in minoribus imbecillitas ætatis dudum pro vitio, incapacitatem administrandi inferente, agnita est. *d. Ord. Pol. Imp.* nihilominus Cura minorum è dativa facta non est legitima, quia minoribus Testamentifactio activa de allodio omninò relicta, qua nullo negotio ab intestato aliàs successuri à Successione removeri queunt. *a. l. 4. C. qui testam. fac. poss.* vicissim probabilis succedendi fiducia sola ad Curam Legitimam producendam est inefficax, aliàs enim Cura mutorum & surdorum, natura vel casu talium, quando hi scribere nequeunt. *a. l. 10. C. qui testam. fac. poss.* ad Agnatos quoque deferretur, tanquam eorum certos Successores

cessores, in quibus tamen dativæ non legitimæ Curæ relinqui locum, ex §. 4. *J. de Curat.* constat. (b) Dativa enim Cura constituitur officio Magistratus omnibus, qui rebus suis superesse nequeunt. *l. 12. ff. de Cur. furios.* & quibus legis dispositio de certo Curatore haud prospexit ob incertitudinem, utrum patrimonio suo administrando personæ suffecturæ essent, nec ne, id quod prudenti Judicis cognitione prævia demum definiendum est. Ita hi, qui sunt in confinio furoris & sanæ mentis, blöde zeute / item perpetuo morbo laborantes, quandoque bonorum administrationi sufficiunt, quandoque verò ad eam inepti deprehenduntur. *fac. l. 6. C. de Cur. furios.* & surdi nec non muti intelligentes negotia, quæ vitia illa haud remorantur, conficere queunt. *l. 48. ff. de O. & A.* sæpe tamen Curatorum opera adjuvandi sunt. *d. §. 4. I. de Cur.* Itaque, cum certum legitimæ Curæ onus Agnatis lex decernere noluerit in allodialibus bonis quoties incertum, sua quis an aliena regi queat prudentia, idque per diligentem indagacionem cognoscendum est, præterea per Curam alienam sublevandis testamentifactionem activam adimi plus æquo rigoris complecti visum fuerit. *fac. l. 3. C. de testam.* utraque tamen hæc ratio Curæ dativæ in vasallis minoribus cesset, quippe quos novi Juris dispositio Curæ necessariæ subjecit. *d. Ord. Pol. & Jus Feudale à testamentifactione de Feudo exclusit. l. f. 8.* nihil invenio quod prohibeat Agnatis onus Curæ legitimæ minorum imponi, quibus commodum succedendi delatum est. *a. l. 1. ff. de leg. Tut.* Superest dubium, quod removeatur, natum ex *l. 52. C. de Episc. & Cler.* ubi Episcopi expertes esse dicuntur non solum Tutelæ sed etiam Curæ, & non solum minorum & pupillorum verum etiam furiosi & muti & surdi aliarumque personarum. Nam eximunt eum, quem citata verba pepererunt, scrupulum quæ immediate subsequuntur: quibus Tutores vel Curatores à veteribus legibus dantur, siquidem illa ostendunt Personis antea recensitis vel Tutores vel Curatores esse, disjunctive scilicet, non verò omnibus & singulis Curatores à lege constitutos. *fac. l. 3. §. 1. ff. de Tutel. j. l. 67. ff. d. R. I.*

(a) Conf. DURANDUS *Specul. Jur. L. 1. P. 3. §. cum autem 5. n. 2.*
STRYCK. *Exam. Jur. Feudal. c. 7. q. 27.* HOPP. *ad §. 3. J. de Curat. verb. in Curatione. Diss. SCHRAD. de Feud. Part. 10. Sect. 19. n. 144.* ROSENTH. *de Feud. c. 12. Concl. 10. n. 48.*

D

(b) BARTH.

(b) *BARTH. ad l. 3. §. in Curatoribus. ff. de postuland. n. 1. HUBER. in Prælect. ad l. t. d. Curat. pos. 7. SCHNEIDVV. ad §. 3. I. de Curat. n. 11. SCHRAD. de Feud. Part. 10. Sect. 19. n. 145. verbo: tertio.*

Th. XXIII.

Dum igitur *Agnatis Tutelam Curamve legitimam in Feudalibus bonis deberi Cognatosque ab isto jure regulariter excludi, ostensum, ad istius Regulæ ulteriorem explicationem perveniendum. Inter Ampliationes Prima est, quod etiam Ascendentes ab hoc jure Tutela & Cura legitime haud removeantur, tanquam Agnati ex latere venientibus potiores. Nam inter Ascendentes & descendentes intercedit quoque quædam Agnatio. a. l. 12. ff. de suis & legit. hered. cujus intuitu deferri possit, urgente lineæ proximitate, hæc Tutela vel Cura; accedit, quod multò vehementior affectus in Ascendentibus quàm in Collateralibus Agnatis præsumatur. a. l. 7. C. de Curat. furios. ipsamque matrem in feudis etiam Agnatis ob affectus plenitudinem præferendam esse ex a. N. 118. c. 5. haud improbabiler asseratur. (a) Quoniam igitur Pater Emancipator Jure sexus & Agnationis matrem excludere potest, multò magis Agnatos Collaterales à Tutela Curave legitima removebit, nam qui vincit Matrem, Agnatos ex latere venientes vincentem, potiore jure obtinebit adversus Agnatos per lineam obliquam conjunctos, matrique postpositos. a. N. 118. c. 5. l. 14. §. 3. ff. de divers. & temp. præscript. c. 7. de præbend. in 6. (b) Contra recensitam verò opinionem nonnihil dubii incidit, desumptum à denegata Parentibus in feudum descendentium successione, quod corroborat textus *II. Feud. 50.* siquidem docet successionis feudi talem esse naturam, ut Ascendentes non succedant, idemque investituræ intentioni verbisque convenire solet, quippe quæ pro Vassallo ejusque legitimis descendentibus masculis conceditur. *II. F. 11. 31.* At omnibus Ascendentibus omnem successionem in feudum denegari casuum, qui accidunt, varietas prohibet, quoniam Pater in utilitatem filii feudum refutare potest, ita ut in eventum mortis ejus jus recuperandi feudum sibi reservet a. *II. F. 14.* nec non in feudo novo specialiter pacto rectè efficitur ut Patri tribuatur successio. a. *II. F. 84.* præterea, concurrente quo-*

quodam Agnationis & plenissimo affectionis vinculo, licet effectus successionis deficiat non tamen illico legitima hæc Tutela vel Cura expirabit. Quis enim nescit amoris magnitudinem, quæ in matre præsumitur, maternæ Tutelæ, si voluerit ea, reliquisse locum; Patris emancipatoris affectum si impari matris propensione esse dixeris, in Paternam Pietatem injurius eris, ergo paternæ dilectionis non minor erit quam maternæ effectus, istam verò legitimæ Tutelæ dedisse ansam, in superioribus jam commemoratum est. Sufficit igitur spes succedendi in Parentibus non semper deficere, affectusque amplitudinem, quod deest successionis commodo, supplere. *a. l. 7. C. d. Curat. furios.* cum in Agnatis sæpe etiam eveniat ut spes successionis tantis sit exposita remoris, ut eam potius inanem quam opimam expectationem referre pateat, unde Agnati ne quidem renunciansi successionis onera ejusdem intuitu à lege imposita declinare queunt. *a. l. 62. ff. de Pact.* (d) ista enim non à fructu successionis, sed quæsitâ spe emolumenti, remota licet, dependent. *a. l. 1. ff. de leg. Tut.* renunciatio igitur in fraudem legis, cum imminet onus, facta inutilis est. *a. l. 29. ff. de leg.*

(a) BERLICH. Dec. 273. n. 18. ubi præjud. n. 19. LUD. SCHRA-
DER. de Feud. Part. 10. Sect. 19. n. 26. ROSENTH. de Feud.
c. 12. concl. 10. n. 25. Diff. HEIG. P. 2. qu. 13. n. 41. (b) v. ex-
cusatio à legitima Parentis Cura apud DN. KULPIS. d.
Adopt. & Emancip. Princ. in Append. n. 7. Conf. SCHRADER.
c. l. n. 29. 41. 42. 152. j. BALDIUS V. 5. Conf. 84. DECIUS
Conf. 188. n. 1. (c) v. STRUV. S. I. F. c. 9. a. 3. n. 1. seqq.

Th. XXIV.

Agnatis autem Jus excludendi Cognatos à Tutela Curave Feudali ea cum Prærogativa concessum est II. ut etiam Domino Feudi potiores sint, Cognati verò ad hanc Tutelam atque Curam legitimam regulariter ne quidem in subsidium admittantur. Quoniam enim spes Successionis præcipuum continet argumentum, ex quo Agnatis Tutela defertur, & Dominus Feudi omnibus Agnatis, à primo acquirente legitime descendentes, proximam Feudi Successionem ejusque speratæ effectum legitimum præstare tenetur. *a. II. F. II. 31. l. 5. C. de O. & A.*

frustra, qui fidem Agnatis debet, Jus Prælationis in Tutela vel Cura, cum Successione sit posterior, prætendit, *a. l. f. 24.* præcipue, quia ejus Successio consolidationi, quam propriæ Successioni, est propinquior. *d. text. l. 56. ff. de usufr. §. 1. J. eod.* & Dominus Feudi utile dominium à directo separatum, in eventum, quo alii concessum non est, Jure proprio recuperare videtur. *d. text. l. f. 24. a. l. 25. ff. de probat.* (a) Præterea Cognatos, ne quidem in subsidium, regulariter, ad Legitimam Tutelam Curamve vocari monitum. Licet enim Jus Civile Novum Cognatos Agnatis in Successione, Tutela & Cura exæquaverit. *Nov. 118. c. 5.* eadem tamen Constitutio ad Jus Feudale, transferri nequit, in quo familiæ identitas, atque ab ea dependens Agnatio, utramque facit paginam, Cognatis verò commodum successionis non tribuitur, *II. F. II.* adeoque nec illius intuitu onus Tutelæ vel Curæ imponitur. *a. §. un. l. de legit. Patr. tut.* quod secus est in iis feudis in quibus deficientibus Agnatis ad Cognatos successionis emolumentum transit, siquidem eos tum quoque tutela vel cura in subsidium onerari par est. *d. §. un. l. 1. ff. de leg. tut.*

(a) *SCHRAD. d. Feud. Part. 10. sect. 19. n. 59.* (b) *id. n. 62. SALICET. ad l. 1. C. de legit. tut. n. 2. j. ROSENTH. de Feud. c. 12. concl. 10. n. 29.*

Th. XXV.

Defertur Agnatis Tutela vel Cura Feudalis III. sive sint ex uno sive ex utroque latere pupillo minorive juncti. Itaque Consanguineus Frater Germano potior non erit, siquidem sola hic spectanda est Agnatio, non cognatio. *a. l. f. §. 6. ff. de Grad. II. F. II.* (a) & , quamvis aliàs duplex vinculum fortius liget quam simplex. *a. §. 2. J. de Adopt.* intelligendum tamen illud est de vinculo non inani, sed efficaci ad deferendam successionem illiusque intuitu Tutelam. *a. II. F. II.* Cum igitur ab eadem matre descendisse nihil ad largiendum successionis emolumentum profit, solum vinculum paternum respicietur, ansamque conferendo Tutelæ aut Curæ oneri dabit. Pariter primi acquirentis Agnati ex pacto successionem sperantes, non erunt à Tutela Curaque Legitima, ob spem Successionis, immunes. *a. l. 1. ff. de leg. tut. j. II. F. 12.* (b)

(a) *CHRISTIN. ad II. municip. Mecklin. t. 16. art. 10. num. 6.*

GAIL.

*GAIL. l. 2. O. 151. ZASIUS in usu feud. p. 8. n. 82. CARP-
ZOV. P. 3. C. 29. Def. 4. STRYCK. de success. ab intest. diss. 3.
c. 2. §. 7. ROSENTHAL. d. Feud. c. 12. Concl. 10. num. 32. (b)
SCHRAD. de Feud. Part. 10. sect. 19. n. 65.*

Th. XXVI.

*Pluribus Agnatis inter se Concurrentibus iisdem feudalis succes-
sio & Tutela Curaque defertur ita ut IV. proximior excludat remo-
tior, & plures in eodem gradu & jure succedendi existentes cre-
dantur esse pares. §. f. I. de cap. demin. (a) id quod, ceu th. 10. moni-
tum, postea sic temperatum est, ut saepe non omnibus, sed quibus-
dam, decerneretur administratio. a. Nov. 118. c. 5. atque hoc in
feudis quoque attendi permittit ratio petita ab experientia, quæ do-
cet administrationem bonorum communem plerumque negligi con-
tentionibusq; viam aperire. a. l. 2. C. quando & quib. quart. part. l. 77.
§. 20. ff. de leg. 2. Annon verò in iis Feudis, in quibus Primogenitura
Jus obtinet, Senior Agnatus reliquis, licet in eodem gradu constitu-
tis sit, æque in Tutela & Cura præferendus ac in successione, inquisi-
visse expedit. Quamvis autem singulare Jus Primogenituræ, quod in
successione introductum ad dignitatem familiarum tuendam, divisio-
nem vires attenuantem evitandam & subditorum territorii salutem
promovendam, in feudis majoribus. e. g. Principatibus. a. II. F. 55. §.
r. verb. præterea. ad Tutelam vel Curam non videatur pertinere; at-
tamen ratio juris & æquitas, illuc Tutelæ vel Curæ onus devolvens
ubi successione emolumentum deprehendit. §. un. I. de leg. Patron.
Tut. l. 5. C. de Curat. furios. l. 73. ff. de R. I. etiam feudis, quæ primo-
genituram receperunt, optime convenit, idque ex Electoratum
secularium exemplo confirmatur: in his enim Filius Primogeniti Se-
nior, Tutor & Administrator determinatus, quoniam non ad omnes
fratres, sed seniore ex iis, primogeniti successio quoque perventu-
ra esset, munusque Tutelæ aut Curæ ab uno potius, quàm multis,
subiri plerumque salutare est. a. N. 118. c. 5. (b)*

(a) *SCHRAD. de Feud. Part. 10. Sect. 19. n. 39. (b) MYLER. de Stat.*

*Imp. l. 1. c. 29. n. 12. j- DN. SVVEDER. Introduct. ad Jus
Publ. Part. Special. Sect. 2. cap. 3. §. 11. SCHRAD. cit. l.*

n. 126.

Admittuntur verò Agnati ad Tutelam Curamque feudalem non saltem usque ad septimum decimumve gradum, sed etiam in infinitum. *a. I. F. 1. §. 4. H. f. 31. j. d. l. 1. ff. de leg. Tut.* cum ita quoque ab ipsis succedendum esse putem. (a) Equidem ex Dd. alii Cognatos usque ad septimum gradum saltem succedere contendunt, licet feudum sit antiquum. *a. I. F. 8. §. hoc quoque.* alii distinguunt, utrum feudum à primo acquirente in ipsius descendentes transmissum posteaque ad Collaterales devolutum sit, atque tum jus succedendi in infinitum admittunt. *II. F. 31. 1. F. 1. §. 4.* quam sententiam pro recepta in Camera Imperii agnoscunt; an verò feudum, primo acquirente sine descendibus mortuo, ad Collaterales ex pacto pervenerit, ubi terminum successionis in septimo gradu figunt. *I. F. 8. §. hoc quoque.* (c) Quo minus tamen eam successionis feudalis ad gradum certum determinationem agnoscam, impedit interpretatio contraria textuum feudalium, ex compilatione Juris feudalis nata & Historiæ congrua. Nempe quia feudales consuetudines auctoritatem ex receptione habent, privatorumque opera in scripturam per vices redactæ sunt, vix evenire aliter potuit, quam ut ea, quæ & diversitate temporum eruenda sunt, obscuritate aliqua laborarent, quovis compilatore ad mores sui ævi, tanquam novissimos, respiciente. Igitur eam facti speciem, quam *I. F. 8. §. hoc quoque.* recensitam invenimus, non oportebat ad specialitatem trahi, sed è pleniore feudalis Historiæ commemoratione *I. F. 1. §. 4.* tradita suppleri. Illud enim verba antecedentia & consequentia textus *I. F. 8.* desiderant nota specialitatis destituta, siquidem generalis de successione tractandi intentio verbis initialibus Tituli: *sequitur de successione Feudi videre.* indicatur, per subjectam filiorum & filiarum considerationem stabilitur, circa finem verò decidendo, qua ratione vi pacti filia succedat in feudum, corroboratur. Quousq; autem successio in Feudum locum habeat exequitur *§. 1. hoc quoque.* duplicem juris mutationem recensens, cui tertiam ex *I. F. 1. §. 4.* adjici convenit. Scilicet antiquissimo tempore Domini rem in feudum datam, quandocunque voluerunt, auferre potuerunt, adeoque instar precarii ista concessio fuit. *a. l. 1. ff. de precario. j. I. F. 1. §. 1.* postea firma esse coepit, sed per annum saltem valuit, feudi concessio, deinde statutum est, ut Jus feudi usque ad vitam

tam fidelis produceretur; haecenus nulla erat in feudum successio. Postea in filio eo, in quo Dominus volebat, confirmabatur feudum, tandemque ad omnes filios aequaliter devolvebatur. *d. text. I. F. 1. §.* quod cum deinde ad nepotes produceretur. *I. F. 1. §. 2.* denique in infinitum descendentium successio admissa est. *II. F. 31. 50.* Quodsi Collateralium Ordinem excutiam, ii, qui à primo acquirente trahunt originem, in relatione ad ipsum, vicem descendentium occupant & in infinitum succedunt. *dd. text.* cum vero primi acquirentis e. g. frater, tanquam Collateralis, vi pacti est ad successionem vocatus. *I. F. 1. §. 2. II. F. 2.* varia in statuendo successionis termino fuit Juris feudalis consuetudo, primum ad quartum gradum restrictio suscepta, quæ postea ad septimum gradum producta, *I. F. 8. §. hoc quoque. I. F. 1. §. 4.* & denique in infinitum extensa est. *d. text. I. f. 1. §. 4. j. Nov. 118. c. 3.*

(a) ROSENTH. *d. Feud. c. 12. concl. 10. n. 34.* HARTM. *PIST. l. 2.*

q. 19. n. 40. STRYCK. *de Succ. ab intest. Diss. 3. c. 2. §. 14.*

VULTEJ. *de Feud. c. 9. n. 105. verb: ut tandem.* DUAREN.

in Consuetud. feud. c. 11. n. 15. (b) JASON. *in l. certum est.*

C. unde legitimi. n. 3. (c) MYNSING. *Cent. 2. O. 95. n. 3.*

seq. GALL. L. 2. Obs. 150. n. 5. (d) SCHRAD. *de Feud. Part.*

10. Sect. 19. n. 65. DECIUS Consil. 85. n. 5.

Th. XXVIII.

Paucissimis nunc tangere licebit duplex, quod ex *I. F. 8. §. hoc quoque.* emergit, dubium, idque desumitur partim ex verbis memorati textus, partim ex ratione decidendi, quam eidem *Dd.* accommo-
dant. Sunt, qui verba putent inter antiquum & paternum feudum distingvere, ita ut Paternum appelletur, quod ab aliquo Ascendentium usque ad gradum quartum est acquisitum, Antiquum verò, quod ab aliis ascendentes ultra quartum gradum est quæsitum. Sed, intuenti sententiam. *I. F. 8.* aliorumque textuum terminis istis utentium, facile apparet Feudi Paterni & Antiqui eandem, non diversam, esse significationem, idque novo opponi. Quando enim eousque perventum erat in successione feudali ut restrictum olim jus succedendi exspirasset, non amplius censebatur feudum esse paternum sive antiquum, & quoties possessoris successoris relinquebatur, novi naturam induebat;

bat, ut puta non ex necessitate juris, sed indulgentia Domini directi, tributum. *a. II. F. 3.* Paternum autem non appellabatur in specie cujus acquiritor intra quartum gradum Vasallo jungebatur, sed in genere, quod fuerat Parentis, communi agnationis vinculo juncti. *II. F. 11. 12. j. l. 1. §. 1. ff. de leg. prest.* sive, ut *II. F. 50.* dicitur, quod quicumque ex superioribus acquisiverat. (b) Ratio diversitatis inter feudum, quod post mortem primi acquirentis vi pacti ad Collaterales transit, & quod ab initio ad descendentes acquirentis, postea ad Collaterales, pervenit in eo collocari solet, quod successio descendendum favore dignior sit, quam Collateralium. *a. N. 118. c. 1. 3.* Collaterales verò ultimi possessoris, in relatione ad primum Acquirentem, omnino descendendum loco sint. *a. II. F. 11. 50.* adeoque in infinitum emolumento successionis fruuntur, nacti successionem vi pacti non item. Verum quia novum feudum ad omnes acquirentis descendentes regulariter transit. *a. II. F. 31.* & cum Vasalli acquirentis Frater ex pacto succedit, feudum hoc duplicis novi feudi naturam induit, scilicet ratione primi Acquirentis & Fratris, cui pactio facultas succedendi quaeritur, hic verò non minus suis descendentes in infinitum prospicere voluisse creditur quam frater feudum acquirens, æquum est, ut emolumento familia ejus perpetuò fruatur. *a. l. 9. ff. de prob. II. F. 11.* quandoquidem istam præsumptionem nec juris dispositio nec ratio inutilem reddit. (c) Ut taceam absurdum quodammodo esse, quod decisio, restringens jus ex pacto succedentium Collateralium ad gradum septimum, juxta dissentientium opinionem *I. F. 8. §. 7.* ob hanc solam rationem vim suam perdat, e. g. quod post secundum tertiumve primi acquirentis successorem demum, & non statim primo acquirente defuncto, conditio, sub qua successio per pactum tributa est, extitit.

(a) *BORGHOLT. de Feud. c. 4. n. 2.* (b) *CASP. BITSCHIUS ad I. F. 8. §. 1. verb: denique. STRUV. S. J. F. c. 3. a. 2. n. 1.* (c) *Conf. de Regnis & Principatibus GROT. de J. B. & P. l. 2. c. 7. §. 15. GAIL. L. 2. D. 150. n. 6. SCHRAD. de Feud. Part. 10. Sect. 19. n. 46.*

Th. XXIX.

Quoniam baud rarò contingit Pupillum, cui per Tutorem legitimum prospiciendum est, alia bona allodialia alia feudalia possidere diversis-

versisque personis proximam spem succedendi, alii in feudo alii in al-
 lodio, quasitam esse, emergit inde questio; Utrum unus ejusdem Tute-
 lam suscipere possit debeatque, an vero diversa allodio diversa feudo
 determinanda sit persona, aut equo jure Officium Tutelæ allodiali feu-
 dalique successori futuro committendum? Quæ res, cum non est de-
 terminata, secundum observantiam cujusvis loci, eaque deficiente,
 juxta æquum Domini Territorii arbitrium, qui in feudum atque Al-
 lodium jurisdictionem habet, decidenda videtur. *a. l. 80. ff. de R. I. l. 1.*
S. f. ff. de jur. delib. l. un. C. ubi pet. tut. Interim, cum potiora sunt al-
 lodialia quàm feudalia bona, successorem allodiale, & quando
 feudum allodio potius est, feudalem successorem onerari posse pu-
 to, quoties minus consultata aut non recepta est duplicis tutoris con-
 stitutio. *a. l. 6. C. de Pact. int. empt. & vend. l. 10. ff. de statu hom. (a)*
 securitati tamen successorum hisce casibus cavendum. Quando res
 & usus id patitur alius ad allodii alius ad feudi administrationem
 admittendus est tutor legitimus, ob diversum jus successionis Agna-
 torum scilicet Cognatorumque, ex quo onus Tutelæ dependet. *l. 1.*
ff. de leg. Tut. atque tam pro eo habetur ac si diversum committere-
 retur singulis Tutoribus patrimonium. *a. l. 3. ff. de testam. Tut. idem-*
que pupillus duplicem personam refert. a. l. 3. l. 4. ff. de adopt. j. l. 26.
C. de adm. Tut. (b) In Germania sæpe hoc casu duos Tutores, alte-
 rum qui proximus est Successor Allodii, alterum qui proximus est
 Successor Feudi, constitui, eosque onus Tutelæ ex æquo subire, à Ro-
 senthalio commemoratum est. (c)

(a) BACHOV. ad Trentl. Vol. 2. D. 8. Th. 3. lit. b. verb: Imo (b)
 SCHRAD. de feud. p. 10. Sect. 19. n. 52. seqq. (c) ROSENTH.
 de feud. c. 12. Concl. 10. n. 52.

Th. XXX.

His præmissis de Jure Justiniano & Feudali communi circa Tute-
 lam & Curam Legitimam Agnatorum præ Cognatis, ad Jus Saxoni-
 cum transeo, secundum illud verò constituenda & perpendenda est Regu-
 la: Agnati in suscipienda Tutela Legitima Cognatis sunt potiores, quam
 probat *L.R. l. 1. a. 23. Wb. art. 49.* Stirbt ein Mann / der Kinder
 hat / die zu ihren Jahren nicht kommen sind / ihr nächster Ebenbürtiger
 Schwerdtmag sol ihr Vormund seyn / biß sie zu ihren Jahren kommen.

E

Quamvis

Quamvis autem Agnatis Lege XII. Tabb. Jus Tutelæ tributum sit, l. 1. C. de legit. tut. Cognatis: e. g. avunculo, ab isto officio Tutelæ Legitimæ exclusis, attamen Jus Saxonicum, quemadmodum Cognatos ad Successionem allodiam juxta propinquitatem graduum unâ cum Agnatis vocavit. *LX. l. 1. a. 30.* (a) ita quoque, Agnatis deficientibus, eos Tutela legitima onerari voluit. *a. l. 1. ff. de leg. tut.* (b) Adeoque Jura Saxonica Familiæ potissimum habuere rationem, eosque, qui de familia sunt, in pupillorum educatione & administratione bonorum, quæ habent, fidei, quam Agnatis debent, non fore immemores crediderunt, nihilominus Agnatis penitus deficientibus ad Cognatos Tutelam devolverunt, quippe quos emolumentum successionis participes esse permiserunt. *a. §. un. l. de leg. Agn. tut. d. text. LX. l. 1. a. 3.* necessarium tamen etiam est in legitimis hisce Tutoribus Decretum Confirmationis per *Ord. Pol. Imp. d. A. 1577. t. 32. §. 2.* In eo autem recedunt Saxones à Jure Civili novissimo quod Agnatis Cognatos postponunt, cum Jus Civile in Tutela & Successione Agnatos Cognatosque exæquaverit. *N. 118. c. 5.*

(a) *COLER. Dec. 49. n. 13. seq.* (b) *CARPZOV. L. 5. Resp. 81. n. 17.*

Id. in Usu Arb. Consangu. c. 7. n. 74. j. WESENB. t. de leg. Tut. n. 2.

Th. XXXI.

Quamquam verò plures Agnati ejusdem gradus quoque successionis commodo perfruantur, Jus Saxonicum tamen ætatis potissimum habuit curam, proinde ex Agnatis Seniore[m] reliquis prætulit, idque expressit in *LandR. l. 1. a. 23.* *thr ältest ebenbürtig Schwerd- mage ist der Kinder Vormund:* hic enim, uti ætate sic etiam prudentia, reliquos Agnatos antecellere præsumitur, Tutelamque potius per unum administrari, quàm per plures diffundi expedire visum. *a. N. 118. c. 5.* (a) *Atque hoc tam in Allodio quàm in Feudo attenditur.* Equidem generalia sunt *d. art. 23.* verba, quæ ad allodium, tanquam singulare jus continentia, videri poterant esse restringenda. *l. 14. l. 16. ff. de leg. retento Jure Civili in materiis feudalibus. a. II. F. 1.* at quia textus plane non distinguit, nec nostrum erit distingvere. *a. l. 8. ff. de publ. in rem act.* maxime cum ejus ratio, in potiore erga seniore[m] fiducia collocata, non minus feudo quàm allodio conveniat; (b) un-

de

de in feudo quoque foeminino, quamdiu aliquis ex Agnatis simulta-
 neè investitis superest, qui successione speret, ad Cognatos haud
 perveniendum esse, quò Agnatis sua salva sit Prærogativa, haud im-
 probabiliter asseritur. *a. LandR. l. 1. n. 23.* (c) Et cum in superioribus
 deductum sit *tb. 21.* emancipationem jus agnationis secundum Jus Feu-
 dale haud extingvere, idem apud Saxones tam in Allodio quàm Feudo
 sentiendum videtur: hoc enim famosissimus maximeque proprius Fa-
 milia Agnatorumque significatus exigit. *a. l. 69. §. f. ff. de leg. 2.* (d)
 Ex quo pariter consequitur Patrem Emancipatorem Avumque, velu-
 ti Agnatos Proximos, jure excludendi Agnatos collaterales gaudere,
 tanquam linea & optima legum fiducia potiores. *a. l. 12. ff. de suis &
 leg. her. j. l. 7. C. de Cur. jur. N. 118. c. 5.* (e)

(a) *RICHT. Dec. 12. n. 9. CARPZOV. Part. 2. C. 11. d. 11. n. 1.* (b)
Id. l. 5. Resp. 81. n. 16. LUD. SCHRAD. Tract. feud. Part. 10.
Sect. 19. n. 39. PHILIPP. Us. Pract. J. l. 1. Eccl. 81. n. 6. j. Eu-
rop. Zerold im Anhang p. 1459. (c) *SCHRAD. d. l. n. 67.*
 (d) *j. Th. XXI.* (e) *j. Th. XXIII.*

Th. XXXII.

Ut verò Agnati ad Tutelam vocati censeantur requiritur in iis-
 dem spes succedendi Agnato, cujus Tutela onerandi sunt. *a. l. 1. ff. de
 leg. tut. Res. Grav. d. A. 1609. gr. 8.* Woferne auch die Bluts-Ver-
 wandten/welche sich des commodi successione zu getrösten /zur ad-
 ministration tüchtig /sollen dieselbe die Vormundschaft auf sich zu
 nehmen angehalten werden/&c. itaq; illi non saltem volentes admit-
 tuntur, sed etiam inviti ad munus Tutelæ subeundum compellun-
 tur. *a. N. 118. c. 5. l. 4. C. de leg. Tut. j. tb. 8.* Verùm quia Jus Saxon.
 Feudale non patitur ad Collaterales Agnatos devolvi successione
 feudi citra simultaneam investituram, necessaria est ad legitimæ hu-
 jus Tutelæ delationem quoque Simultanea Collateralium Investi-
 tura de feudo, (die gesambte Hand im Lehen) (a) *LehnR. c. 21. P. 3.*
C. El. 45. §. Gleicher Gestalt. j. LehnR. c. 32. id quod evidenter
expresfit Das Torgauische Ausschreiben d. A. 1583. t. Welcher
Gestalt die Agnaten, §. Diessell denn. ubi indicatum, daß / ver-
möge Landüblichen Sächs. Rechts zwischen denen Agnaten und
Schwerdmagen seithalben in denen Lehngütern keine andere Succes-
sion

tion oder Lehnfolge ist/denn was man durch die sämmtliche Belehnung und gesambte Hand überkömt. (b) Sicuti autem in feudo intuitu commodi speratae successione defertur simultanee investitis Tutela, quamvis Pupillorum agnati non sint. *a. l. 1. ff. de leg. Tut.* (c) ita liquidò ex eodem principio fuit Agnatos, vi pacti legis aut consvetudinis simultanee investitos nach rechter Sipzahl/ (d) adeoque prærogativam graduum observantes (e) etiam ultra septimum decimumve gradum ad subeundam Tutelam vocari. *a. d. l. 1. præcipue cum determinationem des LX. l. 1. a. 3. die Sip endet sich im siebenden Glied Erbe zu nehmen/ nequidem in allodio observari. j. art. 17. 19. probabile sit; (f) facta verò arbitrio nonnullorum Dd. successione ad 10. gradum restrictio solido destituatur fundamento, ceu *th. 14. deductum est.**

(a) LUD. SCHRAD. *de Feud. P. 10. Sect. 19. n. 66.* (b) CARPZ. *P. 2. C. 45. d. 13. HARTM. PIST. L. 2. q. 19. n. 58. seq. GAIL. L. 2. Obs. 151. n. 5. seq.* (c) SCHRAD. *d. Feud. P. 10. Sect. 19. n. 49.* (d) HARTM. PIST. *L. 2. q. 21. n. 3. COLER. Dec. 52. n. 17.* (e) CARPZOV. *L. 5. R. 79. n. 6. seq. BERLICH. P. 2. Concl. 53. n. 65.* (f) WESENB. *ad Schneidvv. t. de hered. quæ ab intest. def. de tertio ordine succedendi. n. 39. lit. c. FREUTL. Vol. 2. D. 16. th. 5. lit. b. SCHULZ. Synops. Inst. t. d. hered. quæ ab intest. in tert. ord. succed. lit. l. j. THOMAS. ad Strauch. Ex. 11. th. 29. diff. CARPZOV. P. 3. C. 18. d. ult.*

Th. XXXIII.

*Quod traditum apud Saxones Agnatos Cognatis in suscipienda Tutela legitima esse potiores ampliatur I. ita, ut idem obrineat, quando Agnatus remotior Tutelam legitimam subit, propterea quod proximior imperfectæ adhuc ætatis est, id quod evincunt verba des Weichb. a. 49. und ist er selbst/der nechste Schwerdmag / zu seinen Jahren nicht kommen/also/das er ihm nicht vorstehen mag/so soll sein Helffer sein ein ander sein ebenbürtig Schwerdmag/um soll alsolang Vormund sein/ bis die Kinder zu ihren Jahren kommen/oder bis das ihr rechter Vormund ihnen vorstehen mag / quam Juris Saxonici specialitatem applicat Richterus, (a) & Limnæus commendat, (b) ea verò à Jure Civili novo recedit, quo minoris nulla habetur ratio & munus Tutelæ vel Agnato remotiori, qui adest, committitur, vel eo deficiente dativo Tutori locus relinquatur, *l. f. C. de leg. Tut. ceu th. 15. observatam.**

(a) RICHT.

(a) RICHT. D. 12. n. 13. Conf. CARPZOV. P. 2. C. 11. d. 11. n. 1. 2. (b)
LIMN. ad A. B. c. 7. §. 2. Obs. 26.

Th. XXXIV.

Cum igitur Agnatos Proximiores præferri constet, *queritur*, an
e. g. *Consanguineus Frater pupilli à Germano excludatur?* quod negan-
dum & Seniores eo casu præferendum esse censeo. *a. LR. L. 1. a. 23.*
non habita duplicis vinculi ratione. (a) Licet enim notissima
sit Juris Sax. Regula: quæ ex uno latere junctum facit uno gradu bila-
terali remotiorem. *a. LR. L. 1. a. 3.* ea tamen attendi haud meretur,
quoties ratio successione, adeoque etiam deferendæ Tutelæ, ab u-
no saltem, agnationis scilicet, vinculo dependet. Itaque, quoniam ad
successionem Tutelamque feudalem deferendam sola sufficit agna-
tio, accedente simultanea in feudis investitura, *frater germanus con-*
sanguineo potior non erit, sicuti quoque unà cum germano simultaneè
investito in feudi successione pari jure concurrat. (b) In legitima
Tutela Allodii suscipienda, quamdiu controversia inter Agnatos est, atq;
ex iis alter ex uno saltem alter ex utroque latere jungitur, penitus
idem sentiendum, siquidem omnes Agnatos esse Cognatis potiores
ex superioribus liquet. *a. LR. L. 1. a. 23.* per matrem igitur conjun-
ctio negligitur cum ea, quæ est ex Patre, saltem agnationem filio
tribuat. Quod si autem Cognati, quos in subsidium ad Tutelam ad-
mitti monitum, inter se contendant, meliorem esse bilateralem cogna-
ti quàm unilateralis conditionem in successione, adeoque etiam in
Tutela, æquo animo largior. *a. LR. l. 1. a. 3. j. l. 1. ff. de leg. tut.* (c)

(a) Conf. CARPZOV. P. 3. C. El. 29. d. 4. COLER. Dec. 49. n. 3. (b)
SCHRAD. de feud. Part. 10. Sect. 19. n. 48. (c) COLER. Dec. 49.
n. 3. BERLICH. P. 3. Concl. 24. n. 92. CARPZ. P. 3. C. 18. d. 24.

Th. XXXV.

Agnatis habilibus apud Saxones ita defertur legitima pupilli Tute-
la ut II. in Feudis etiam Domino directo sint potiores. Quamvis enim
LehnR. c. 26. Domino feudi delata sit tutela his verbis: *Der Herr soll*
auch des Kindes Vormund seyn/in dem Guthe/welches das Kind von
ihme hat/darum daß er das Angefälle/so an das Kind stirbt/zu verlei-
hen hat/(a) adeo quidem ut ipsi fructus quoque deberi, qui ex feudo
impuberis percipiuntur, colligatur ex *d. c. 26. ii. LR. l. 2. a. 58.* attam-
en eundem non minus quàm alium Tutorem usu ad rationes red-
dendas

E 3

dendas

dendas fructusque restituendos teneri, atque sic judicatum esse, testatur Colerus, (b) & Tutela hæc feudalis tum demum ad Dominum pertinere videtur, quando Agnati Collaterales simultaneeque investiti alii desunt. *a. LehnR. c. 6.* welcher Mann keinen Sohn hat/ der erbet die Gewehr des Guttes an seinen Herrn/ es sey denn/ daß der Herr an dem Gutte einem andern verstanden hätte das Bedinge. *j. c. 57.* Quoniam enim Agnatorum Jus Successionis & per consequens Tutelæ à simultanea investitura dependet, eademque impedit, quo minus Dominus feudi sibi feudum esse apertum contendere queat, simultanee investitus, qui à jure occupandi feudum Dominum excludit, eundem quoque à Tutela, intuitu speratæ successionis deferenda, removebit. *a. l. 1. ff. de leg. Tut.* Nihilominus legitimam Tutelam Domino, quando simultanee investiti, sicuti dictum, desunt, deberi propter spem emolumenti proficiscentis ex consolidatione Domini utilis cum directo. *a. l. F. 24. LehnR. c. 6. §. un. I. de leg. Patron. tut. solido cum fundamento asseritur. a. l. 9. C. qui dar. tut. vel Curat. (c)*

(a) ZOBEL. *ad d. c. 26. LehnR. verb. Darumb.* (b) COLER. *d. Proc. Executiv. Part. II. c. 3. n. 306. ZOB. differ. Juris Civ. & Sax. Part. II. diff. 12. n. 8. CARPZOV. Part. II. C. II. d. 1. n. 6. seq.* (c) SCHRAD. *de Feud. Part. 10. Sect. 19. n. 72. j. WESENB. Parat. π. t. d. leg. tut. n. 2.*

Th. XXXVI.

Haftenus deductum est Jus Saxonicum Agnatis Proximis & in subsidium Cognatis detulisse Tutelam. *LandR. l. 1. a. 23. idem de Cura Furiosorum Prodigorumque sentiendum esse ex rh. 18. colligere licet. Verum an Curæ Minorum eadem sit ratio nunc brevibus perpendi expedit.* Dubitandi ansam præbet familiæ favor singularis, qui effecit ut Agnati omnes Cognatis in Tutela præponerentur, licet Cognati quoad commodum successionis potiores essent. *a. LR. L. 1. a. 23.* quod si igitur hinc deduxeris administrationem bonorum Agnatis potius jure familiæ, quàm successionis, apud Saxones deferri, maxime Jure hodierno, quo necessaria est minorum Cura, cum iis invitis etiam Curatores constitui jubeantur. *Ord. Pol. Imp. d. A. 1577. t. 32. §. 1.* nulla supererit inter Curam Furiosorum Prodigorumq; & inter Curam minorum distingvendi causa. At si rationem Juris Saxonici intuearis exactius, deprehendes
eam

eam spei successionis tam validè inniti, ut ex eadem sola usus Saxoniae Tutelam ad simultaneè investitos derivare haud dubitaverit, (a) & Res. Grav. d. A. 1609. gr. 8. non meminerit derer Blutsverwandten simpliciter, sed cum additamento: welche sich des commodi successionis zu getrösten j. th. 22. Ac proinde Curam minorum, qui bona feudalia habent, Agnatis simultanee investitis, propter illius necessitatem & deficiens jus testandi de feudo, etiam juxta Jus Saxonicum, deferri puto per ea, quæ th. 22. proposita sunt, in allodio autem idem sentiendum esse nego, quoniam minoribus de eodem salva est testandi licentia, magnæ successionem incertitudini exponens, adeoque Cura non premet eos, quos haud fovet succedendi probabilis fiducia. a. l. 1. ff. de leg. tut. Licet vero Jus Saxonicum ordinem successionis negligat, dum Agnatos, quamvis remotiores, Cognatis ad successionem propinquiorebus præfert, non tamen illud Tutelam imponit Agnatis nisi intuitu spei successionis, & cum ad Cognatos perventum fuerit, eorum potiora ad hanc Tutelam jura ex spe succedendi proxima metitur. a. Weichb. a. 49. j. LR. l. 1. a. 3. N. 118. c. 4. d. Res. gr. gr. 8. itaque fortuita nimis emolumenta post mortem minorum sperantes certò Curæ oneri subjiciendi non sunt. j. th. 19. (b)

(a) SCHRAD. de Feud. Part. 10. Sect. 19. n. 49. (b) j. id. n. 147. seq.

Th. XXXVII.

Regula Juris Saxonici Agnatos, iisque deficientibus Cognatos, ad legitimam Tutelam & Curam (ut supra dictum) vocans notabilem patitur Limitationem, nisi Mater aut Avia adsit ac Tutelæ Curæve (a) onus in se suscipere velit. a. N. 118. c. 5. LandR. L. 1. a. 11. (b) Equidem una memoratum Articulum restringit Glossa ad casum, wo niemand von Schwert halben darzu geböhren wäre/oder ob da der Mann keiner wohnhafftig wäre/oder ob das Kind vielleicht unehelich geböhren wäre. a. l. f. C. quand. mulier. Tut. offic. altera tamen matrem viduam omnibus Agnatis præfert. a. Auth. Matri. C. quando mul. tut. offic. Quam postremam, videlicet normæ bonæ interpretationis optimè convenientem, probo, siquidem in d. art. Mater Tutrix Patri administratori reliquisque Tutoribus exæquatur in necessitate restituendi suo tempore bona liberis, adeoque in eo ad casum, quo prohibitio legis, quæ foeminas à Tutelis arcet. l. f. ff. d. tutel. exceptionem recipit, probabiliter respicitur, minimum manifestè satis inde dedu-

94
TK
2918

deducitur Tutelam Matris & Aviae haud esse Jure Saxonico impre-
batam. Non moveor in contrariam opinionem per textum des Land-
Recht. L. 1. a. 23. ubi dicitur de Tutore proximo pupilli herede, er ist
auch der Wittben Vormund/bis sie einen Mann nimmt/ der ihr eben-
bürtig ist / addita enim sunt à Glossatore subsequencia, ob sie es wil
haben und bedarff/liquidem allegatis verbis non præcise significatur
ipsam matrem esse adhuc sub Tutela, adeoque ejus gerendæ incapa-
cem. a. §. 13. I. d. Excus. Tut. sed tantum indicatur Tutorem Pupillo-
rum Curatorem quoque Mulieris intuitu sexus esse posse, ita tamen
ut hæc Cura, cum concesserit vidua in novi Mariti Curam legiti-
mam, expirare queat, d. a. 23. j. LandR. L. 1. a. 31. Cum verò legiti-
ma Matris & Aviae Tutela affectui præsumto innitatur, eandem quo-
que feudaliū bonorum intuitu Tutelam Curamve rectè suscipere,
atque illi sententiæ etiam in Saxonia, nisi contraria observantia spe-
cialis doceatur, inharendum esse existimo. a. l. 27. C. d. Testam. (c)
nonnunquam tamen illi Agnatus ut Contutor in Tutela admini-
stranda jungitur. (d)

(a) BARTHOLIUS ad Auth. Mater. C. quand. mul. Tur. num. 7. (b)
SCHRADER, d. feud. Part. 10. Sect. 19. n. 151. CARPZOV. P. II.
C. II. d. II. n. 7. seq. (c) BERLICH. Dec. 273. n. 18. 19. ubi præ-
jud. Diff. CARPZOV. d. l. d. II. n. 14. j. th. 23. (b) SCHILTER,
ad π. Ex. 37. §. 57.

Pauca hæc L. B. de Agnatorum præ Cognatis Prærogativa ex Jure
Civili, Feudali & Saxonico investigare permisit instituti ratio virium-
que imbecillitas. Quodsi meum qualemcunque conatum in expen-
denda materia ab usu commendatissima non fuisse penitus inutilem
judicaveris, pro ea, qua polles in erigendis excitandisque bonis menti-
bus, virtute & æquanimitate, liberaliore, quam quod aucupatus sum,
præmio me affectum censebo Tuamque in judicando Benignitatem
demereri studebo. Cum verò à me nihil, quod remuneretur tantum
favorem proficisci queat præter animum memorem assiduumque in
excolendis, quæ publico servire queant, studiis, eum tibi polliceor, inde-
fessa id acturus cura ne fallatur benevola, quam de me foves, expe-
ctatio. Deo autem Optimo Maximo, qui huc usque in Jure desudanti
sua adesse voluit Clementia, totum me, tanquam gratæ mentis
pignus, trado addicoque,

Von
mit

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Kodak
LICENSED PRODUCT

KODAK Color Control Patches © The Tiffen Company, 2000

Black
3/Color
White
Magenta
Red
Yellow
Green
Cyan
Blue

Æ REIPUBLICÆ
ENSIS
OBILISSIMIS, CON-
IDENTISSIMISQVE
INIS
LIBUS,
NSULIBUS,
BUS,
ORIBUS,
PROMOTORIBUS
SIS MAXIMIS
CE STUDIORUM
MITIAS
MENTE
VOTO
VI REGIMINIS
me offero
THOMASIVS,

